

TimeOut

BARCELONA

#546

11 - 17
D'ABRIL
2019

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

NOUS MITES

9 noves cocteleries
que ens refresquen
la gola i la vida
amb creacions
fantàstiques

L'Atlantique

Aquesta bestialitat de The Bowery (a l'Eixample) porta ginebra infusionada amb alga espirulina, Chartreuse verd, cordial de grosella, gingebre, cardamom i escuma de pinya.

Antiracisme • Drets socials • Ecologisme • Feminisme

#Primavera Republicana

Concerts

Republicants

PACO IBÁÑEZ, QUICO PI DE LA SERRA,
MARINA ROSSELL, SÍLVIA COMES
I ENRIC MONTEFUSCO

Divendres 12

19.30 – 23.00 h. Plaça Comercial, 12.

Revetlla republicana

MARIA RODÉS, LAUREN NINE,
NAKANY KANTÉ, GERTRUDIS,
IRA I PURPLE ROCKETS

Dissabte 13

19.00 – 24.00 h. Parc de la Guineueta.

**I també conferències, debats, cinema,
festivals i molt més!**

Consulta totes les activitats a
barcelona.cat/primaverarepublicana

Fins el 14 d'abril

Ajuntament de
Barcelona

Sumari

Del 11 al 17 d'abril del 2019

WASH ROOM

Andrea Motis **Música**, pàg. 36

MARIA DIAS

Dobles vidas **Cine**, pàg. 29

Big Bouncers **Teatre**, pàg. 32

Fernando Botero **Art**, pàg. 39

Reportatges

14. L'ofici del bon beure

Mar Calpena ens porta a nou cocteleries que tenen la mà trencada a preparar combinacions imaginatives i alhora delicioses.

20. El 'boss'

Jorge Herralde repassa els 40 anys al capdavant d'Anagrama al llibre *Un día en la vida de un editor*. Andreu Gomila l'entrevista.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 22. Coses per fer
- 29. Cinema
- 32. Teatre i Dansa
- 35. Música i Nit
- 39. Art
- 40. Menjar
- 42. Beure
- 44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

facebook.com/timeoutbcn

@timeoutbcn

@timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Initials M.S. Assaboriu les entrevistes que la Marta Salicrú –des de fa onze anys, editora de la secció de Música i des de ja en fa sis, cap de redacció– fa al Miqui Puig i l'Andrea Motis, dues pinzellades del seu enorme talent. De morro fi i oïda exquisida, també descobrireu que té un estil espaterrant a la pàgina 45. Ara, acaba la seva etapa a Time Out per codirigir la Radio Primavera Sound. Et trobarem molt a faltar, amiga.

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Que lent, el món

Un relat de Maria Cabrera

ES CORDA LES vambes Victoria a poc a poc, amb la mirada clavada en algun punt molt més fondo que les rajoles de fang cuit. Sent el xivarri dels altres nens a fora, i el repic enriolat dels plats i els gots i els coberts: ja paren taula per esmorzar. Si no s'espavila es quedarà un altre cop sense torrades, i haurà de menjar cereals remollits. *És que has de fer les coses més ràpid, fill*, sent per dins la veu de la mare, i després el comentari que va caçar al vol, un dia quan ja es tancava al quarto: *aquest nen ens ha sortit una mica encanteri, Julià*. Però ell no és un encanteri, és que pensa massa, i quan pensa en tantes coses alhora ve que tot li fa bola, com el tall arrebossat que van menjar ahir per dinar, que mira que es va beure tres gots d'aigua seguits i ni així; doncs ell pensa en massa coses i llavors s'aclapara i no és que s'encanti, és que es concentra, com ara que recorda tot el que els monitors els van explicar anit sobre les estrelles, i les figures que fan, que costaven de veure però al final sí, *mira, mira, el carro!*, i que lluny que deuen arribar a ser, aquelles estrelles, que ni tan sols amb la llanterna d'en

Claudi, que diu que va més bé que un mòbil, ni tan sols així no aconsegueixen enfocar-les. I es va marejar una mica de pensar que eren tan lluny i tan grosses i ell tan poc, ell el més petit de la classe, sis anys i un mes i dotze dies, i ara li torna el mareig petit i el cordó se li escapa de nou entre els dits, punyeta just ara que estava a punt d'acabar el llaç.

Surt a l'era de davant la casa i, efectivament, ja no hi queda ningú dels que jugaven i feien temps mentre l'equip de les daines parava taula. Hi ha una pilota de Nivea mig desinflatada que rodola per l'esplanada i que li fa una mica de pena. I de cop pensa que no ha fet pipí, i que abans d'esmorzar s'ha de fer pipí perquè ho diuen els pares i ell se'n recorda, de les coses que diuen els pares. Però ara haurà de tornar a entrar a la casa i travessar totes les habitacions buides. I li fa mandra i li fa por i té una mica de pena de tornar a ser l'últim i de la pilota de Nivea i de les coses quan són moltes i no les entén. Així que no li queda més remei: s'endinsarà una mica en el bosc de pins, farà un pipí ben ràpid i se'n anirà corrents. Anirà tan de pressa que no tindrà ni temps de tenir por.

Anirà tan de pressa que no tindrà ni temps de tenir por

S'enfila amb passes cauteloses pel caminó que surt de la dreta de l'era: no té por, no en tinc gens, de por. S'enfila dalt d'una roca, fa un saltiró i cau malament però no passa res perquè no tinc por i no em fa gaire mal. Només una mica. I ja és al bosc. Hi ha pinyes caigudes, falgueres, esbarzers, sorolls. El bosc calla de debò, no com les persones: calla fent sorolls menuts. Crec-crec. Es descorda els botons dels pantalons i orina: un

pipí calent, que fa una paràbola tranquil·la abans d'espetegar sobre el llit de fulles i alçar una columna prima de fum. Sent alguns nens que han acabat d'esmorzar, i distingeix la veu d'en Claudi, i pensa que li són igual les torrades perquè ell s'ha atrevit a entrar al bosc i els altres no, i que aviam qui és l'encanteri, ara, i que compte que no s'esquitxi gaire les vambes perquè ai si el veies la mare.

→ La setmana que ve... 'Dan Brown' per Sebastià Portell.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Aprendre

Nova exposició al CCCB: **Quàntica** aporta les claus per entendre els principis de la física quàntica a través del treball creatiu conjunt de científics i artistes. Podeu visitar-la fins al 24 de setembre.

Riure

Ara que *Dolor y gloria* torna a posar Pedro Almodóvar al centre, és un bon moment per recuperar **Mujeres al borde de un ataque de nervios**. Bé, sempre ho és. A la Filmoteca, el dijous 18 i el dissabte 20.

Reflexionar

Les il·lustracions iròniques de **Flavita Banana** fan riure primer, i pensar en quin món vivim després. La Llama, llibreria especialitzada en humor, exposa les seves vinyetes fins al 30 d'abril.

Sant Jordi • Musical •

a l'Antiga Fàbrica d'Estrella Damm

Lildami
Lax'n'Busto

Ramon
Mirabet

Roba
Estesa

Mareta Bufona

Paula Valls

The Penguins

Aliena

Miquel Abras

Albert Freixas

Escarteen Sisters

Oques
Grasses

Obeses

Pavla

The Crab
Apples

Sense Sal

Cesk Freixas

Nyandú

Marcel Lázara

i Júlia Arrey

Pau Alabajos

Donallop

Marialluïsa

23 d'abril • 11.30 h • 21 h

Concerts, signatures de discos, food trucks i molt més.

Tota la informació a estrelladamm.com

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms

Adrià Ballester

Activista social i comunicador, 25 anys.
@freeconversations

Com et va donar per oferir conversa al carrer?

Una mica per casualitat. Vaig estudiar un curs de *coaching* i un dels apartats era el model conversacional, com portar una conversa. Quan vaig acabar, em va fer pena deixar de practicar-ho. No trobava ningú del meu entorn per fer-ho i un dia vaig baixar al carrer amb dues cadires i un rètol cutre on hi posava: 'Free conversations'.

I va funcionar de seguida?

Va tenir molta tirada! De fet, vaig portar un llibre per quan no hi segués ningú, però per sorpresa no vaig poder llegir ni una pàgina. I d'això ja en fa dos anys. Ho faig cada divendres a la tarda, unes tres hores, vaig començar a la catedral i ara em poso a l'Arc de Triomf.

Amb quantes persones has conversat en aquest temps?

Més de 400, de totes les edats i condicions, des d'una senyora de 90 anys de l'antiga Iugoslàvia que va

sobreviure a la Segona Guerra Mundial, fins a unes noies veneçolanes de 16 anys, que em van explicar com n'és de difícil adaptar-se aquí quan t'han fet fora del teu país. També gent sense sostre, gent que ha estat a la presó...

Un referent:
Humans of New York, catàleg de novaiorquesos.
Un idioma pendent:
El lituà.

Prens nota de les històries?

Ara sí, sempre, perquè n'hi havia algunes que era una pena perdre-les, però no fa gaire que ho faig. En porto unes 50 i les publico al compte d'Instagram en anglès i a la pàgina web en castellà i en versió més llarga. El que m'agrada és quedar-me amb l'essència de cada conversa!

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Dos nois sortint de la discoteca:

-Pues se la mamá en el Maldà, delante de ella.

Una àvia a la seva neta:

-¿Has visto que ya no tengo el Cristo de hierro? Lo vendí por Ualajop y me dieron diez euros.

Un noi a la barra d'un bar:

-Posa'm un *chupito* del més fort que tinguis.

-No sé... Jäger?

-Vale! I m'ho barreges amb kiwi!

Unes noies parlant de feina al bar:

-Que aquella paia no et digui el que has de fer. Demuestra que tens un *pussy* de ferro!

Un pare al seu fill petit, que tus:

-Nen, no tussis que fa de pobre.

Vas néixer després del 92? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

Erica Aspas
Coses per fer i Nens

FIGHT!

María José Gómez
Directora

Aquesta setmana: Ballar arrambant

(i la setmana que ve... Casar-se)

Ballar de lejos no es bailar

Ja ho cantava Sergio Dalma: “*Es como estar bailando solos*”. Si Sergio/Josep, però depèn –com bé deia Pau Donés. A veure, m’explico. Ballar és un moment de desinhibició, de vegades de catarsi, de llibertat gestual, i l’espai vital és fonamental i s’ha de respectar. Però ballar amb la persona que t’agrada, de la qual estàs enamorada, o amb algú per qui sents una atracció física, és una meravella. De vegades el de menys és la cançó. No calen romanticismes ni cursileries per gaudir d’aquesta abraçada en moviment. A més, ballar arrambant és un patrimoni immaterial de les festes majors. Aquelles parelles grans, home-dona i dona-dona que s’agafen de les manetes o que s’estrenyen fort mentre giren com una baldufa, sempre junts, ja soni un pasdoble, una rumba o una de Bisbal. Hi ha generacions que no han après a ballar separats, i com que els avis són persones sàvies, algun benefici ha de tenir. Si el teu company o companya de ball t’agrada i l’estimes –de totes les maneres possibles–, apropa-t’hi, toquem-nos més!

Dancing on my own

La música pop és meravellosa: ens va alliberar del jou dels balls en rotllana, de les coreografies mil·limetrades, de les passes sincronitzades... Ens va donar l’oportunitat de saltar-nos les cotilles dels balls folklòrics i de saló per expressar-nos sense normes amb el nostre cos. No hi ha res més alliberador que sentir música i començar a moure’t al teu aire, seguir només el teu ritme. Quan algú ha volgut ballar amb mi i jo li he advertit que no en sé, la resposta sempre ha estat la mateixa: “No pateixis, només has de deixar que et porti”. D’això es tracta: no sé deixar-me portar, ni tampoc tinc gens de ganes de conduir una altra persona. Em sembla molt més divertit decidir quina passa vull fer en cada moment, sense estar pendent de ningú. Mai he sigut una gran ballarina. Segurament des de fora se’m veu desmenjada i un xic maldestra, però tant se’m fot. M’encanta ballar a la meua manera, i he de dir que el meu robot va marcar una època. Dansem, dansem, maleïts, fins i tot –o sobretot– quan estem sols i amb el cor fet bocinets, com canta Robyn.

ORIOL MALET

GRRRR!

Grans coses que envegem d’altres llocs

Àpats submarins
com a Lindesnes,
Noruega

Mentre al sud d’Europa encara ens relacionem amb l’oceà construint enormes aquaris artificials, al punt més meridional de la cosa de Noruega acaba d’obrir el primer restaurant submarí d’Europa. Obra de l’estudi Snøhetta –autors de l’òpera d’Oslo–, l’edifici en forma de monòlit de 34 metres s’enfonsa en les fredes aigües de l’Atlàntic i, per mitjà de la seva superfície rugosa de formigó, permetrà que les algues i els animals de roca hi formin un escull artificial, exemple d’integració i respecte per la natura. El restaurant es diu Under, que en noruec significa tant sota com meravella, i cal planificar-hi la visita amb temps: no hi queden taules lliures fins a l’octubre. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

BCNQUIZ!

Festivals

Per Ricard Martín

Som una ciutat festivalera. Sabem fer les coses com cal, i mig món ve a gaudir de les programacions dels nostres promotors. Què en saps?

1. Quina edició del Primavera Sound va batre rècords?

01. La de l'any 2008, que va transcendir el Parc del Fòrum i es va endinsar en la ciutat per primer cop.

02. L'any que va brillar Neil Young per damunt de tot el cartell: l'expectació del 2009, en la novena edició del Primavera, era brutal.

03. La darrera, la del 2018: el festival no ha parat de créixer.

2. Promotors divins

BOLERS

→ Factòtum del techno, no pas del bolero.

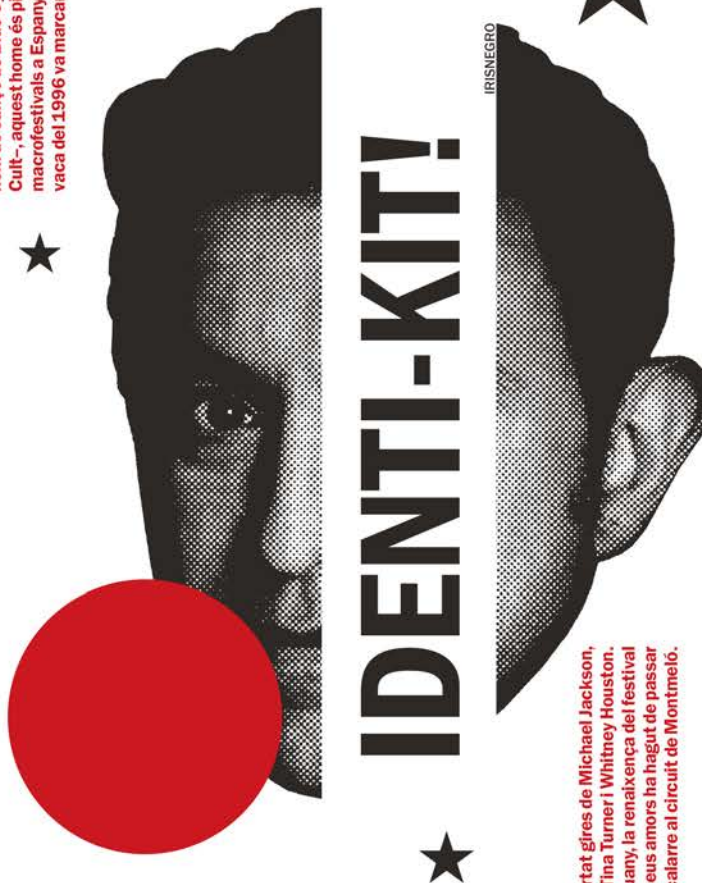
CARRACAH

→ Fa molt de soroll amb el jazz.

CREMADER

→ Alegre, va portar els Stones per primer cop.

Des de la seva promotora –amb nom de cançó de Blue Öyster Cult–, aquest home és pioner en els macrofestivals a Espanya: el de la vaca del 1996 va marcar una fita.

Ha portat gires de Michael Jackson, Tina Turner i Whitney Houston. Enguany, la renaixença del festival dels seus amors ha hagut de passar d'Escalari al circuit de Montmeló.

3. Cert o fals?

→ L'any 1980 la festa del treball va reunir a Montjuïc, en un mateix i improbable cartell, els Ramones i Mike Oldfield.

4. Barcelona va tenir el seu Fyre festival, que va fer aigües. Quin va ser?

01. El Non-Stop Festival, el 1996 al Sot del Migdia.

02. El Badalona Pop Festival, que va durar l'estona d'anar del parc al centre a buscar tabac.

03. El Satanès, un festival de black metal aranès que s'havia de celebrar al Palau Sant Jordi. No s'hi va acostar ni la mare del promotor.

→ **SOLUCIONS:** 1.3. L'any 2018 va batre el seu rècord: 220.000 espectadors. 2. Ricard ROBLES, codirector del Sónar amb Enric Palau i Sergi Caballero. 25 anys liderant l'electrònica a Europa. Joan Anton **CARRACAH** és el director artístic del Festival Internacional de Jazz de Barcelona. Gay **MERCADER** és, ras i curt, l'home que va portar el rock a Espanya a principis dels 70. 3. **Cert.** 150.000 persones van viure en una jornada memorable on també van tocar Los Rápidos i Los Rebeldes. Oldfield va sedar el públic al final. 4.3. Havien de ser 34 hores de rock amb Paul Carrack, Sopa de Cabra, Los Rodríguez i Auseron. Esperaven 20.000 persones i n'hi van anar... 89! Al cementiri del costat hi havia més gent. **IDENTI-KIT: NEO SALA.**

Si no treballés a Time Out seria... Saltador de perxa

Eduard Poch
Finance Senior

Sí, saltar amb un pal. Ja sé que no salvaré cap vida ni faré de la Terra un lloc millor. I per què aquest desig de perxa? Per sentir-me lliure, per volar. Viatjaria per tot el món participant en competicions només amb la meua perxa a la motxilla, felicitat màxima. Qui no ha somiat tocar el cel amb la mà algun cop? El

saltador de perxa és un atleta infravalorat, ningú pot arribar tan alt com ell i només ell pot travessar un canal ple de caïmans sense morir en l'intent. Jo el veig com un superheroi de Marvel. Sabeu quin és el complex de qualsevol saltador de perxa? No estar a l'altura.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

SÈRIES

Lo que hacemos...

UNS VAMPIRS COMPARTeixEN

pis a Nova York. Així d'entrada, Jemaine Clement i Taika Waititi ens van comprar a la primera amb aquesta fumada psicotròpica, hilarant i molt original. L'any 2014 es va endur el premi del públic a Sitges i per això estem tan excitats quan ara, al cap de cinc anys, els mateixos creadors han adaptat la pel·li *Lo que hacemos en las sombras* a una sèrie. Vampirs que van al supermercat, tenen problemes del primer món.

■ Serializados

→ Disponible a HBO Espanya.

A favor

Colin, el vampir enèrgic. Un personatge genial que xucla l'energia de tot aquell que se li posa al davant a força de donar la tabarra. És el xapes que us menja l'olla a l'oficina. Estimareu Mark Proksch (*Better call Saul*).

En contra

La gent que dirà que la pel·li era millor. Sempre hi ha el típic que per fer-se l'interessant compararà l'obra original amb aquest *spin-off*. Tant se val, no li feu cas, margineu-lo. En recomanem la sessió doble. Visca!

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Pustal

Líquid tòrbol i espès segregat d'una inflamació (pus) que apareix d'una manera tan característica (tal) que pot considerar-se prou pintoresc per ser enviat per correu (postal) com a mostra de particularitats locals.

3 RAONS PER LLEGIR...

MANHATTAN BEACH

Jennifer Egan

→ Trad. de Josefina Caball. Edicions de 1984.
544 pàgs. 23 €.

1.

L'Anna

L'Anna Kerrigan és tossuda. És jove, ha hagut de deixar els estudis i viu a casa amb la mare i una germana tetraplègica, i vol que ella, la Lydia, vegi de totes totes el mar. I a fe que ho aconsegueix. Un dia, a més, observa un bus a la drassana. I es pregunta: pot una dona fer aquella feina? Ella creu que pot fer-ho tot. Només li cal demostrar-ho. Quin gran personatge!

2.

L'època

Jennifer Egan ens explica com era la Nova York dels anys 30 i 40, amb la crisi del crac del 29, els baixos fons derivats de la llei seca i la por a patir un bombardeig alemany. La seva mirada és la de l'Anna, però també la del Dexter Styles, un mafiós que, precisament, és qui té una mansió a Manhattan Beach.

3.

El silenci

El que podria ser una simple novel·la de creixement, és transformat per Egan en un plaer estètic gràcies a com retrata les figures humanes que desfilen per les pàgines d'aquesta novel·la silenciosa, com la Lydia, però que, també com ella, et mira a la cara volent-te dir moltes coses.

■ Andreu Gomila

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

Joc de les cadires Kave Home

QUI NO HA jugat mai de petit al joc de les cadires? Aquell en què un grup ballava al voltant d'uns seients disposats en cercle, entre els quals sempre n'hi havia un de menys que culls per seure. I qui no ha rigut molt, fent-ho? Si voleu tornar a jugar com nens i riure tant o més que aleshores, aquesta és la vostra oportunitat! Time Out i la marca de mobles i decoració Kave Home ho hem preparat tot perquè us deixeu caure a la cadira amb gràcia i, a més, guanyeu premis!

Aquesta serà la tercera de les quatre cites que, cada dimecres d'aquest mes d'abril, fem en un barri diferent de Barcelona. Isi us animeu a jugar, només cal que us hi apunteu en parella a través del nostre web. La parella que més punts guanyi s'endurà a casa un joc de taula i quatre cadires per triar (on podreu seguir jugant!). I afanyeu-vos a fer les inscripcions, perquè només hi ha 30 places! La cita serà el dimecres 17 d'abril al Teatre del Raval, a les 19 h. No us ho perdeu! ■

→ www.timeout.cat/kave-home

GRANS PORTADES

Nova York

Per què és la millor ciutat del món (segons l'índex Time Out!).

Tòquio

Les especialitats d'arreu del Japó que cal tastar.

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

Anatomia d'un peix que viu al Poblenou.

Barcelona robant-li espai al cel una tarda qualsevol.

Panorama de Jorge Rodríguez fusiona deu cares en una.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

PER VIURE UN ESTIU COM MAI,
DE COLÒNIES COM SEMPRE.

"RESERVA
DIRECTA
A PARTIR DEL
8 D'ABRIL."

"PER A JOVES
DE 5 A 16 ANYS."

L'ESTIU ESTEU

25
ANYS

UNA HISTÒRIA DE COLÒNIES

Tria entre 120 TORNS i 14 MODALITATS Celebrant 25 ANYS D'EXPERIÈNCIA Hi ha més de 6.000 PLACES DISPONIBLES
Unes colònies ACCESSIBLES Per a joves de 5 a 16 ANYS Per APRENDRE i DIVERTIR-SE

#VIATJARÉSUNDRET
xanascat.gencat.cat/estiuesteu

 XANASCAT
La xarxa jove d'aberg de Catalunya

 **Generalitat
de Catalunya**

7,5 Milions
de futurs

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTA

Revetlla Republicana

La Primavera Republicana celebra una festassa transversal, feminista, ecologista i antiracista, amb els concerts de Maria Rodés, Lauren Nine, Nakany Kanté, Gertrudis, Ira i Purple Rockets.

→ Parc de la Guineueta. M: Llucmajor. Dissabte 13. 19 h.

MENJAR

Van Van: Street. Food. Cultura

Després de cinc anys i 25 mercats, el Van Van torna amb els *food trucks* del Tarantín, Last Monkey i The Fish & Chips, entre altres, productes gastronòmics i les actuacions de The Manilas, Pavva, Carla i Joana Serrat.

→ Antiga Fàbrica Damm.
M: Sant Pau-Dos de Maig.
Ds. 13 i dg. 14. D'11 a 22 h.

LLIBRES

Vermut literari

Alguns autors que presenten novetats

NO T'HO
PERDIS

aquest Sant Jordi se citen a la Casa del Llibre. Us hi esperen Rafel Nadal, Gerard Quintana, Marc Artigau, Sílvia Soler, Maria Barbal i Ramon Solsona.

→ Casa del Llibre.
M: Passeig de Gràcia.
Dimarts 16. 19 h.

MÚSICA

Ferran Palau

Últim concert del cantautor pop metafísic al Barcelona Districte Cultural, on presentarà les cançons de *Blanc*, el seu tercer disc en solitari.

→ Centre Cultural Albareda.
M: Paral·lel. Dv. 12. 20 h.
Amb reserva prèvia.

BALL

BarSWINGona

Prèvia d'aquest festival de lindy hop amb una ballada popular de swing amb la música de la Sant Andreu Jazz Band.

→ Plaça Reial. M: Liceu.
Dg. 14. De 12 a 15 h.

Trobareu moltes més idees per fer a Barcelona sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

Time Out
BARCELONA

Portada: IRIS NEGRO
Fotografia: IVAN GIMÉNEZ

Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93
295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Marta Salicrú | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Xavier Amat, Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Javier Pérez Senz, Marta Porter, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Daniel Vázquez Sallés, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Enar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Àngelo Benetti, Marina Quer, Anna Katafuchi, Mercè Llibera, Juan Carlos Baena, Dolors Prat | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripess | Dipòsit legal B-44772-2010 | ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya | Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada per: **pgd**

DE QUÈ VA...

Una travel store que proposa molt més que destinacions.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Començareu a viatjar només posar-hi un peu a dins.

→ Rambla de Catalunya,
23. M: Passeig de Gràcia.
T. 93 018 51 23.
www.pangea.es

Ganes de viatjar?

Si sou viatgers apassionats, PANGEA, la nova, enorme i inspiradora 'travel store' de la Rambla de Catalunya, us fascinarà. Ha revolucionat el concepte de viatge i proposa destinacions a mida

UNA ESPECTACULAR BOTIGA on perdre's, somiar amb destinacions exòtiques i llunyanes, i preparar els millors viatges arreu? Això és PANGEA The Travel Store, allà on antigament hi havia el Club Coliseum. L'espai, de 1.700 m² i distribuït en dues plantes, i que conserva la pantalla del cinema original, s'ha transformat amb un gust exquisit per obrir-se com a punt de trobada dels amants dels viatges i per satisfer totes les necessitats de tot tipus de viatgers. Recórrer-la ja és en si tot un viatge, ja que acull un munt d'espais d'atenció personalitzada amb ambients diferenciats, uns oberts a la bucòlica decoració natural, amb jardins verticals i un munt de plantes, i d'altres que evocuen els contenidors del port i recreen destinacions exòtiques. En aquests espais, els assessors de la casa us ajudaran a organitzar des d'una escapada de cap de setmana fins a un viatge a qualsevol lloc del món a la mida de les vostres necessitats, amb experiències exclusives, proposades en funció de les vostres aficions i guies experts titulats allà on sigui.

Prepareu les maletes!

A PANGEA TROBAREU una secció de viatges per dates especials i per a tot tipus de gustos. Tenen propostes per a viatgers solitaris, o per marxar amb la família, amb la parella, amb amics... I compten amb els millors *honeymoon planners* perquè els viatges de noces siguin realment inoblidables. Ho saben tot sobre safaris, viatges d'autor, *roadtrips*, platges, illes, esquí fora pista en les millors estacions del món, *trekkings* impossibles... I saben quines són les millors destinacions per a cada estació de l'any. Què us ve de gust?

A més, en col·laboració amb el PARACAIDISTA, l'espai compta amb una *concept store* amb articles de viatge, decoració i complements perquè pugueu aconseguir qualsevol complement que us pugui ser útil. I, al llarg de tota la planta superior, s'estén una llibreria especialitzada amb un catàleg impressionant, de la mà de la Casa del Llibre. També inclou un espai per a nens, amb un divertit tobogan per baixar tot jugant a la planta inferior. I si us entra la gana, no patiu, perquè fins i tot compta amb un restaurant on podreu tastar delícies gastronòmiques.

Però això no és tot, perquè el més interessant és que a PANGEA sempre hi ha alguna activitat programada. La seva agenda cultural inclou des de presentacions de llibres o discos, projeccions de pel·lícules per a grans i petits, xerrades sobre temes diversos i jornades dedicades a destinacions concretes fins a propostes d'autor, amb experts especialitzats que us faran descobrir el món amb uns altres ulls i us encomanaran el seu neguit viatger. Nous ho perdeu! ■

L'ofici del bon beure

A la Barcelona del 1900 ja es bevien còctels. Avui els clàssics conviuen amb propostes innovadores, com aquestes nou cocteleries, que han vingut per aportar aires frescos a les copes. Brindem?

Per **Mar Calpena** Fotografia **Ivan Giménez**

Trencar el gel

Quan aneu al 33 by Santi Ortiz veureu com talla el gel el mestre cocteler. Us quedareu bocabadats!

FER-NE A CASA

01.

Magatzem Escolà

Hi trobareu aquelles ampolles i ingredients que només veieu a les barres.

Comercial, 13.

02.

LaFuente

Un altre clàssic on anar a reomplir el vostre moble bar. Tenen botiga online.

Rambla Catalunya, 65.

03.

Celler de Gelida

Més enllà dels vins, en Toni Falgueras us pot fer una lliçó magistral sobre whisky.

Vallespir, 65.

PETIT PERÒ ENORME

33 by Santi Ortiz

No ocupa més que un raconet de l'avinguda Mistral, però el 33 és molt gran. Obra de Santi Ortiz, un dels *bartenders* més premiats i creatius de l'escena barcelonina (fa una mica de ràbia: és qui guanya tots els concursos!), el 33 és un lloc on anar a experimentar noves sensacions. Fixeu-vos, a més, com talla el gel Ortiz: és un veritable especialista en el tractament d'aquesta part tan important i desapercebuda de les copes, i veureu com és capaç de convertir-lo en una veritable obra d'art. Recomanem que tasteu The wey, una sorpresa amb tequila que arriba en una caixa.

→ Av. Mistral, 33. M: Poble Sec. T. 616 063 529.

@33bysantiortiz. 14 €.

DETECTIUS DE SABORS

Marlowe

Quan Marc Pinotti i Lorenzo Migliotti van agafar l'històric Gimlet, al Born, volien fer alguna cosa que aportés una mirada diferent sobre els clàssics, i que els acostés al territori. D'aquestes dues premisses n'han anat sortint algunes cartes sorprenents (com la de Nadal, on es va poder beure un Dry Martini amb gust de panettone), de les quals la darrera n'és la culminació: una novel·la negra distòpica en forma de còmic en què cada plana evoca un còctel. Si demaneu un pa amb tomàquet no us serviran un entrepà, sinó una copa amb notes que us recordaran el plat més català.

→ Rec. 24. M: Jaume I.

@marlowe_bar. 10 €.

AMB VESTIT ELEGANT

Tuxedo

Petit, clàssic i elegant com el llacet d'un esmòquing, o, del que és el mateix, d'un *tuxedo*, que és la paraula que designa en anglès aquesta peça de roba. El Tuxedo és també el nom d'un còctel clàssic dels anys 30, i tota una declaració d'intencions per aquest local petit i amagat darrere el mercat de Santa Caterina, on trobareu una atmosfera tranquil·la (de fet, tan tranquil·la que nous hi deixaran parlar per telèfon ni fer fotografies), en la qual conspirar a gust, escoltar música o llegir. El més a prop que estareu de transportar-vos a una altra època.

→ Gombau, 24. M: Arc de Triomf.

T. 671 619 762. tuxedosocialclub.com. 12 €.

Orígens

Repassem la història de la cocteleria a Barcelona, des de principis del segle passat. O pensàveu que els nostres avis no s'engataven?

Sabeu que cap al 1900 ja podíeu sortir de còctels a Barcelona? Tot i que ara està vivint l'enèsima joventut, la cocteleria és un art força antic: la primera menció documentada de la paraula 'còctel' és del 1798, però abans ja hi havia moltes begudes que avui en dia reconeixem com a tals. A Barcelona les hemeroteques ens han deixat el testimoni de bars desapareguts que no tindrien res a envejar en parròquia i ambicions als que avui tenim per temples de la modernitat. Santiago Rusiñol, Ramon Casas i altres il·lustres barbutos *avant la lettre* es divertien prenent absenta refrescada, copiant les modes de París. Durant la Primera Guerra Mundial, l'Excelsior –un cabaret per on passaven espies, potentats i misterioses *demi-mondaines*– tenia un bàrman, Jack Urban,

El futur pinta brillant: Bacardi Innovation Lab, liderat per Albert Adrià i Marc Álvarez, treballa per la innovació en el camp de la cocteleria

que s'anunciava com a 'científic'. Més tard, als anys 30 –i abans no obrissin cocteleries ara clàssiques com Boadas o Ideal– el preferit dels periodistes amb ànsies de gresca era Au Pingouin, regentat per Antoni Pastor, 'Tommy', un professional rodamon que havia voltat pel món sencer i que encara se n'aniria més tard a Madrid. El mateix Miquel Boadas, abans d'obrir el raconet de cel que encara ens dona canya al carrer Tallers, lluí les seves habilitats vessant líquids d'una copa a l'altra tal com havia après a Cuba en una barra rodona al bar Núria. Aquella barra es va guanyar aviat el malnom de 'la piscina de Miguel'. El futur no pinta menys brillant: el Bacardi Innovation Lab és un projecte liderat per Albert Adrià i Marc Álvarez amb la col·laboració de Bacardí i el CETT (la Formació i Recerca en Hoteleria, Turisme i Gastronomia de la UB) que treballa per estandarditzar fórmules i procediments de cocteleria, i desenvolupa investigacions que veuran la llum el 2020.

MÉS CÒC- TELS

01.

Cocktailshop

Eines, estris, llibres i instruments difícils de trobar en un espai on també fan cursos.

Roger de Llúria, 46.

02.

Demobar

Un espai de tastos i cursos que porta l'equip de Cocteleria Creativa.

Trav. de les Corts, 118.

03.

Drinksmotion

Veterana escola de cocteleria, per la qual han passat alguns dels grans noms actuals.

Av. de Sarrià, 18-30.

L'AVANTGUARDA

The Alchemix

Als restaurants també s'hi fan bons còctels, i la prova més clara de tot plegat és el que està passant a The Alchemix, l'establiment que tenen a mitges els joveníssims Ignacio Ussía (bartender) i Sergio Palacín (cuiner). Formats en diversos restaurants amb estrella de tot el món, ara han dut la seva experimentació d'avantguarda a casa, i podeu tastar els seus còctels –que ja han rebut una distinció a la prestigiosa fira especialitzada FIBAR– mentre sopeu o a la barra. Ull viu, perquè també fan *fricades* com una beguda dedicada a *Joc de trons*!

→ València, 212. M: Hospital Clínic. T. 93 833 76 78.
www.thealchemix.com. 14 €.

CULTURA DE CLUB

Abaixadors 10

La finca que hi ha al número 10 del carrer Abaixadors no només és un gran exemple de l'arquitectura barroca que ens queda a Barcelona, sinó també un lloc de grat record per als modernets de certa edat (comptant que recordin els primers 2000!). Ara vol tornar a convertir-se en lloc de culte, i l'espai, on podreu ballar, veure concerts i gaudir de Radio Primavera Sound en viu, compta amb els còctels del grup Confiteria, la gent darrere el Paradiso i el Dr. Stravinsky i una decoració que us farà pensar en Giorgio Moroder. Si us porteu bé (o malament) pot ser que acabeu al reservat Fassbinder...

→ Abaixadors, 10. M: Jaume I. T. 93 160 03 83.
@abaixadors10. 10 €.

COM A NOVA YORK

The Bowery

El tercer germà de la família de l'Old Fashioned i el Hemingway acaba d'obrir amb un esperit definitivament novaiorquès, que us recordarà *Malas calles* i *The deuce*. Si les parets poden semblar desangelades i senzilles, els còctels us semblaran tot el contrari, i malgrat la sofisticació estan pensats per gaudir relaxadament de la conversa i els riures amb els amics, sense la petulància d'altres locals. A més, l'oferta es complementarà ben aviat amb platets del *Fish & Chips*, perquè les nits s'allarguin encara més. Demaneu un L'atlantique: el còctel que protagonitza la nostra portada.

→ Av. Roma, 151. M: Entença.

T. 93 038 00 96. @thebowerybcn. 11 €.

ENCANT SENZILL

Macera Taller Bar

La proposta del Macera, renovada ara amb una carta que ha fet el sempre brillant i efectiu Marc Álvarez, és cada cop més senzilla, directa i divertida: copes basades en les maceracions d'herbes, fruites i espècies, amb destil·lats de qualitat però sense marca, i en un ambient informal, que converteixen el Macera en el lloc perfecte tant per anar a fer la primera copa abans de saltar a l'Apolo, com, fins i tot, perseure a treballar a la tarda. A banda dels combinats de la casa, que podreu crear al vostre gust, teniu també l'opció de còctels simpàtics a preus igualment amigables. *Win-win!*

→ Nou de la Rambla, 102. M: Nou de la Rambla.

T. 93 157 26 71. www.maceradrinks.com. 8 €.

The Bowery

COPES D'HOTEL

Tres grans cocteleries
instal·lades dins d'hotels

LÍNIA BARCELONA

Barcelona, a l'Almanac, no té un sinó dos bars, tots dos menats per l'Albert Álvarez, però amb perfils molt diferents. Al *lobby*, aposteu per copes elegants, amb una mica de gas i alegria; a dalt, relaxeu-vos a la terrassa mirant el cel com si fos una pel·li amb un Popcorn Star Martini, de vodka infusionat amb crispetes de mantega.

→ Gran Via, 619. M: Tetuan.

www.almanachotels.com

NEGRESO PRINCESS

En aquest quatre estrelles hi trobem una princesa. Princesa de la barra, esclar: la Yanaida Prado, una de les *bartenders* més respectades de la ciutat que ha deixat bon record a locals tan destacats com el Milano, el Tàndem i La Confiteria. Ara els hostes de l'hotel –i també vosaltres si ho voleu– poden gaudir del seu art.

→ Roger de Llúria, 16-18. M: Urquinaona.

www.hotelnegrescoprincess.com

BLUESMAN BAR

El Palace és un lloc carregat d'història: per aquí hi han passat totes les *celebrities* des de principis de segle XX. El celler de l'antic Ritz està comandat per Jordi Baqués, qui ha sabut agafar tots els seus coneixements i posar-los al servei d'unes copes modernes que us faran sentir com uns senyors.

→ Gran Via, 668. M: Tetuan.

www.hotelapalacebarcelona.com

EL CAU D'UN MESTRE L'Amagatall d'en Paco

Paco Bretau és el rei de la cocteleria nocturna barcelonina des de fa més dècades de les que li agradaria recordar. Fet un breu parèntesi després d'haver deixat l'Slow, és una gran notícia que ara torni a la càrrega en aquest espai del Clot amagat darrere d'una creperia, i al qual s'accedeix des d'un carreró lateral. La mestria del Paco passa per la humilitat de qui fa que les coses més difícils semblin fàcils: còctels senzills, però equilibrats i de vocació clàssica, i un ambient que us farà sentir a casa.

→ Rogent, 50. M: Clot. T. 607 066 326.
@lamagatall2018. 10 €.

FUMADOR D'OPI

Doping Club

La increïble carta que Daniela Sanguinetti ha creat per a aquest local amagat darrere una pizzeria normal i corrent és només un dels atractius d'aquest *speakeasy* al qual s'accedeix passant per darrere d'una llibreria, i que us submergirà en l'atmosfera d'un fumador d'opi dels anys 30. Més enllà de la decoració, les creacions de Sanguinetti treballen artesanalment els fermentats i les herbes, i combinen a la perfecció les tres arrels que donen vida a aquest bar d'origens italians, orientals i catalans. Tasteu el Ki-yuzu, un aperitiu que té potencial de clàssic.

→ València, 205. M: Hospital Clínic.
T. 93 625 51 09. www.thedopingclub.com. 12 €.

ELS CLÀSSICS

01.

Boadas

No cap més cocteleria en menys espai. No perdeu el temps: aneu-hi ara mateix.

Tallers, 1.

02.

Ideal

Fa honor al seu nom i és absolutament ideal, conservador i clàssic. Ens encanta.

Aribau, 89.

03.

Tàndem

Hi ha poques cocteleries tan hospitalàries com aquesta. Perfecció!

Aribau, 86.

Ruta del Bacallà

DEL 28 DE MARÇ AL 14 D'ABRIL

Ruta de
PLATETS

1/2 MENÚ
migdia

MENÚS

#SALUTIBACALLÀ
**NO TE LA
PERDIS!**

Tota la informació a
gastronosfera.com

**SEGUEIX LA RUTA
DES DEL TEU MÒBIL**

Inedit en recomana un consum responsable. 4,8°

El 'boss'

El veterà editor Jorge Herralde repassa la seva excitant carrera en un llibre que resumeix 40 d'anys d'amor a la literatura

Per **Andreu Gomila**
Fotografia **Iván Moreno**

EL FUNDADOR D'ANAGRAMA és un supervivent d'una de les grans èpoques de l'edició barcelonina, els anys 60, quan van néixer Tusquets, Lumen, Edicions 62... Jorge Herralde és l'únic que no ha venut el seu segell a un gran grup o ha tancat, l'home que ha impulsat carreres meteòriques, com la de Bolaño, Marías i Vila-Matas. Tot això ho explica en un llibre extraordinari, *Un día en la vida de un editor*, en el qual no sols explica la seva vida al capdavant d'Anagrama, sinó que detalla què ha passat en el món literari occidental en els últims 40 anys, des de *L'ofici de viure* de Pavese al Nobel de Kazuo Ishiguro, sense oblidar Patrick Modiano, el fenomen Patricia Highsmith, l'escat de Bolaño i un llarg etcètera. La seva ironia és anglòfila.

Som a les portes de Sant Jordi, com creu que ha evolucionat la Diada?

Ara, sí, és una festa més literària del que havia estat anys enrere... Els frenesís, per sort oper desgràcia, s'han desplaçat a altres territoris, polítics més que culturals.

Barcelona continua sent important, tant des del punt de vista literari com editorial?

Durant molts anys va ser súper privilegiada. En els últims anys, potser menys, per moltes raons, una de les quals és la depressió del sector del llibre: les vendes han caigut un 40% des de l'inici de la crisi, el 2008.

Diu que Barcelona hauria de ser la seu fixa del Liber i no alternar-se amb Madrid. Barcelona hauria de tenir una fira pròpia?

Tot el que sigui promoció del llibre està bé... Hi ha una inflació de gires per tot el món: els autors viatgen més que escriuen! Respecte a la fira pròpia, he de dir que ni l'Ajuntament de Barcelona ni la Generalitat no han privilegiat la cultura.

Anagrama ha educat tres generacions d'espanyols?

Hi ha educacions pitjors.

És conscient que tots els editors de Barcelona volen ser com vostè?

Alguns ho fan tan malament que no ho crec... És lògic. Quan hi ha editorials que agraden, com va ser el cas de Seix Barral als anys 60, encomanen la recerca de la qualitat, la pertinència, les coses ben fetes.

Enyorar els anys 70, quan Anagrama era una editorial política, centrada en l'assaig?

Els llibres, enyorar-los, no, perquè corresponien a una època molt concreta en què Anagrama va ser una de les editorials més radicals de l'àmbit polític, en l'esquerra heterodoxa, en l'àmbit de la importació de nous corrents de pensament, sobretot francesos... Va ser una època molt excitant per a mi i alhora bastant dramàtica,

"Durant molts anys BCN va ser súper privilegiada. En els últims anys, potser menys"

Un día en la vida de un editor

L'aventura dels 40 d'Anagrama explicada en primera persona.

→ Anagrama. 472 pàg. 19,90 €.

amb resultats econòmics molt dolents. Et jugaves la vida per passar la censura i publicar un llibre. I després en venies 300 exemplars.

Patricia Highsmith li va salvar el coll?

Va ser el tàndem Highsmith - *Una confabulació d'imbècils*... Primer van ser els tres Ripleys, que van ser una bomba. Després va venir Kennedy Toole.

Quins altres autors li han salvat el coll?

Podria citar Tom Sharpe, que als 80 va tenir molts anys de glòria gràcies a *Wilt*. També la Carmen Martín Gaité. El seu *Usos amorosos de la postguerra espanyola* va ser un best-seller, així com les quatre novel·les que li vam publicar. I *Los girasoles ciegos*, l'únic llibre d'un autor de més de 70 anys, Alberto Méndez, que es va morir al cap de pocs mesos d'haver-lo publicat. Ja porta 370.000 llibres venuts. Una característica d'Anagrama és la gran força i vivacitat del fons: no pensem de reeditar molts autors. Això és el que ens permet apostar per autors nous i desconeguts, per llibres que sabem que són minoritaris, com Modiano, que fins al Nobel venia 1.000 exemplars.

El cas Bolaño, és el pitjor que li ha passat a la vida com a editor?

És el millor. Pel descobriment d'un autor pràcticament desconegut. Ell va enviar *La literatura nazi en América* al premi i, abans de decidir-se el guanyador, em va dir que estava sense un duro i que li havien passat una oferta d'una altra editorial i que l'acceptava. Li vaig dir que ho sentia moltíssim i que si un dia passava per Barcelona, que estaria encantat de rebre'l. Va venir al cap de pocs dies

i potser vam estar tres hores parlant. Em va dir que se sentia un 'noi Anagrama', perquè tots els seus ídols publicaven a Anagrama. Em va enviar *Estrella distante*, i així va començar una història d'amor i edició fins a la seva mort.

Quan entra en una llibreria i veu els llibres de Bolaño a Alfaguara, què li passa pel cap?

No els veig gaire. Són maques, les cobertes?

Es caracteritza per la lleialtat?

No es poden fer afirmacions absolutes. He estat molt lleial amb gairebé tots els autors pels quals he apostat. N'he deixat de publicar d'altres. Però el meu respecte primer és pel lector i pel catàleg.

La marxa de Marías i Vila-Matas també li han provocat tristesa?

Et contestaré amb una frase que m'agrada molt, de François Truffaut: "Parlem només de les coses que ens agraden".

La solidesa d'Anagrama rau en el fet que ha estat capaç de reinventar-se tota l'estona?

La pretensió era crear un projecte sòlid, coherent, però també versàtil. Viure a l'aire del temps, que no a l'aire de les modes. Ho diu Coco Chanel: "Les modes passen, però l'estil roman".

Tot i que l'accionista majoritari és la italiana Feltrinelli, es considera independent?

Fins ara, no han interferit per res en la programació. Per altra banda, Anagrama ha donat beneficis cada any, fins i tot amb la crisi.

El 1980, va vendre les seves accions del mític club del carrer Tuset, Bocaccio, a José Manuel Lara. És l'únic que li ha venut a Planeta?

Ja n'hi va haver prou. Ell va quedar encantat i jo també, perquè em va ajudar a superar els problemes econòmics de l'època.

Què significa ser independent l'any 2019?

Que només depens del mercat.

Ha guanyat més batalles que no n'ha perdut?

Moltes més. El que passa és que en aquest paisatge tan selvàtic i amb contrincants d'un pes molt pes sobre del d'Anagrama, l'estrany és haver-ne perdudes tan poques.

El primer llibre d'Anagrama que va tenir a les mans era en català, *L'ofici de viure*, de Pavese.

Vaig començar amb una col·lecció en català. I va ser un fracàs estrepitos: o tancava la col·lecció o tancava l'editorial. Després vam tenir la col·lecció Empúries/Anagrama, fins que es va refredar la relació amb Planeta i vam crear Llibres Anagrama, primer basada en traduccions. He creat un premi del qual n'estic força content. N'estic francament satisfet com a editor literari. Si fos un empresari pur, em diria: repensa-t'ho... Quan vaig començar, partia d'una hipòtesi: si Edicions 62 a El balancí ha publicat 60 títols d'una gran qualitat, això vol dir que la qualitat literària en català és viable. Error total. No hi havia lectors en català per a la literatura traduïda.

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Aquí hem vingut a jugar

Un joc d'hiperrealitat virtual, llançament de destrals, una sala de jocs de disseny... Els adults ens ho podem passar com nens a Barcelona!

L'Erica Aspas repetirà

A QUÈ JUGUEM els adults? Hi ha oferta per a nosaltres? Hi ha vida més enllà dels jocs de taula, els *escape rooms* i els jocs d'apostes? La resposta és que sí! Us ho passareu tan bé a aquests tres llocs que rejoyenireu.

Olfacte esmolat

Al Canadà el llançament de destrall és com un esport nacional, i des del setembre de l'anys passat també podeu viure l'experiència a casa nostra, al Barcelona Axe Throwing, un antic taller tèxtil que manté el *look* industrial però on les màquines de filar han deixat pas a deu grans dianes de fusta que han patit l'impacte de les destrals. Com al Canadà, la versió nostrada que han engegat Jaume Massagué i Ricard Fernández va molt lligada a un estil de vida barceloní –hi ha moltes sinergies amb marques, artesans i emprenedors locals– i

vol potenciar l'esport que hi ha darrere de la part més lúdica.

L'activitat comença amb una entrevista i amb l'explicació de les regles per al bon funcionament de la partida. Recordeu que teniu entre mans una destrall –canadenca, d'11 centímetres i uns 400 grams– i ningú vol prendre mal, per tant, feu cas dels experts! Aquí no importa el sexe i la força no és clau, més aviat és contraproduent, tot és qüestió de precisió, punteria i d'algun truquet que us explicaran. Aquesta versió bèstia d'una partida de dards cada cop té més adeptes –si ho proveu, ho entendreu–, ja han creat un club de socis i s'està gestant una lliga. Sí, hi ha gent que hi va cada setmana a entrenar! Qui sap, potser teniu avantpassats vikings i hopeteu!

→ Barcelona Axe Throwing. M: Urquinaona. Dj. i dv., de 18 a 23 h. Ds., de 17 a 23 h. Dg., de 17 a 22 h. 16-22,50 €. Amb reserva.

Compte amb el monstre

Els videojocs sempre m'han fet molta mandra, però el que ofereixen a Red Helmet és una altra història. Sempre heu volgut ser protagonistes de la història, jugar amb tot el vostre cos? Somni fet realitat gràcies a un jove equip de talent barceloní que ha desenvolupat plenament aquest joc d'hiperrealitat virtual ambientat en un escenari postapocalíptic. Sou un comando de soldats amb una missió i les vostres armes són un ordinador-motxilla, ulleres HTC Vive –les més

potents del mercat i compatibles amb les ulleres graduades– i una pistola que serà la vostra amiga inseparable. Una súper experiència immersiva en què poden jugar fins a 15 persones!

→ Red Helmet. M: Sants Estació. De dl. a dv., de 16 a 23 h. Ds. i dg., d'11 a 23 h. 32-40 €.

El club de la felicitat

De vegades, quan un lloc vol tocar molts pals algun se'n ressent. Al Clubhaus això no passa, tot encaixa sorprenentment, fins i tot una taula de billar que, si cal, es transforma en taula per a grups

BARCELONA AXE THROWING

El tir de destrat és com un esport nacional al Canadà i ara es pot practicar a Barcelona

Plans per tot el mes a timeout.cat/abril

cobrint-la amb dues peces d'art que, a més, estan a la venda. El disseny és de Motel Studio i cap detall és casual –el terra està fet amb restes de pistes de bàsquet! El local, del segle XVIII, l'han dividit en tres espais. Al pis principal hi ha el *showroom*, dedicat a l'art local i amb una oferta gastronòmica que fusiona l'*street food* asiàtic i mexicà, amb opcions veganes i on tot és *gluten free*. Al pis inferior hi ha la Jungle Room, un sala de jocs de pel·lícula. Hi ha màquines arcade, un joc del milió, escacs, una taula de ping-pong on també s'hi

pot menjar, un minigolf als lavabos –mixtos i amb suggeridores il·lustracions d'Erika Rossi– i amb una sala de karaoke privada! Per menjar, hamburgueses i *hotbutis*. El secret millor guardat és la Galaxy Room, un club privat, però gens elitista, pensat per al públic local i on hi passaran moltes coses. Es volen implicar molt en la ciutat; per exemple, col·laboren amb Oceànic, entitat que treballa netejant les platges de Barcelona.

→ Clubhaus. M: Barceloneta. Jungle Room, de dc. a dg., a partir de les 19 h. ■

Vine a l'espai familiar on podràs transformar-te en grumet, fer nusos mariners, endreçar la coberta del vaixell i moltes coses més...

Del 15 al 18 d'abril d'11 a 13 h

**A partir de 4 anys
Accés lliure**

SÓC UNA GRUMET INTRÈPIDA!

mmb MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA

BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE

NEW SHOW!

Del 13 al 21 d'abril

MICHAEL'S LEGACY

L'homenatge de la Jackson Dance Company que han vist més de 200.000 espectadors!

26 d'abril

KOMRAUS

GUITAR CLUB 2019

27 d'abril

MIND2MODE

EL TRIBUT INTERNACIONAL A SIMPLE MINDS, U2 I DEPECHE MODE

Del 2 al 5 de maig

SOY DE CUBA

UNA SENSUAL I APASSIONADA HISTÒRIA D'AMOR A RITME CUBÀ

ESTRELLA DAMM

el Periódico

Nivell Publicitat

ARCOIRIS

EL LUMINARI

BTM

CONCORDIA

VENDA D'ENTRADES
BAIRTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

Coses per fer

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

DIMITRY LEVDANSKI

Playback Maracas & IDEP Barcelona

Eloi Martínez i Àlex Pérez, és a dir, Playback Maracas, participen en el Pedrera Art Lab amb un concert únic en què seran immortalitzats per un grup d'alumnes de fotografia de l'IDEP.

→ La Pedrera. M: Passeig de Gràcia. Dv. 12. 20 h. 8 €.

ART

Quan el museu tanca les seves portes

El centre tancat, tot a les fosques i una llum ultraviolada. Jordi Ferreiro us convida a participar en aquesta intervenció.

→ Arts Santa Mònica.
M: Drassanes. Dv. 12. 20 h. 7 €.

CINEMA

Jungla de cristal

Un clàssic del cinema d'acció que el Phenomena torna a programar per la seva qualitat deso. Per veure, i escoltar, Bruce Willis en tota la seva magnitud!

→ Phenomena. M: Sant Pau-Dos de Maig. Dv. 12. 20 h. 7 €.

TEATRE

Soy mujer que tú

Aquest suggeridor títol presenta el nou espectacle d'Ajo & min que reuneix micropoesia i música electrònica amb la dona com a figura central.

→ Antic Teatre.
M: Urquinaona. Dv. 12 i ds. 13. 20 h. 12-15 €.

Dissabte

CINEMA

Fantástico sr. Fox

Aquest film forma part del cicle Petits Cinèfils dedicat a Wes Anderson i tindrà una explicació perquè els petits entenguin tota la història. Però sabem que més d'un adult tampoc se la perdrà!

→ CaixaForum. M: Espanya. Ds. 13. 11.30 h. 4 €.

MÚSICA

SoundEat

El duet francès Acid Arab encapçalen el cartell del SoundEat, on també punxaran The Pilotwings, Shakti Alliance i LKGT, i on no faltaran *food trucks* per carregar les piles.

→ Parc del Fòrum. M: Maresme-Fòrum. Ds. 13. 13 h. 15 €.

MARIA DIAS

Record Store Day

Discos Revólver, BCore, Disco 100, Ultra-Local Records i El Genio Equivocado són les botigues de discos de Barcelona que participen en aquesta jornada de reivindicació i celebració de la música. Hi acolliran concerts i llançaments exclusius.

→ Dissabte 13. De 10 a 20.30 h.
www.recordstoreday.es

Diumenge

Flea Market

Si teniu complex de cercador de tresors, aquí en trobareu un munt. Roba, sabates, joies, complements i moltes raries per quatre duros!

→ Plaça Blanquerna. M: Drassanes. Dg. 14. De 10 a 20 h.

COMÈDIA

Comedy Gold

Francesc R. Fontrodona, David Rodri i Galder Varas participen en aquest espectacle de *stand-up* canalla i divertit.

→ Mediterráneo. M: Diagonal. 20.30 h. 8-10 €.

ART

August Sander

Aproveu diumenge per visitar gratis *Gent del segle XX*, l'exposició més exhaustiva que s'ha fet a la ciutat d'aquest referent de la fotografia.

→ Virreina. M: Liceu. Dg. 14. 12 h. Gratis.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

lliure

MONTJUÏC 12 A 14/04

3 ÚNIQUES
FUNCIONS!

JE SUIS NARCISSISTE ÒPERA BUFA

música **RAQUEL GARCÍA-TOMÁS**

llibret **HELENA TORNERO**

direcció musical **VINICIUS KATTAH**

direcció escènica **MARTA PAZOS**

cia. **ÒPERA DE BUTXACA I NOVA CREACIÓ**

oSabadell
Fundació

Damm
Fundació

33

iCat.cat

LAVANGUARDIA

TimeOut
Barcelona

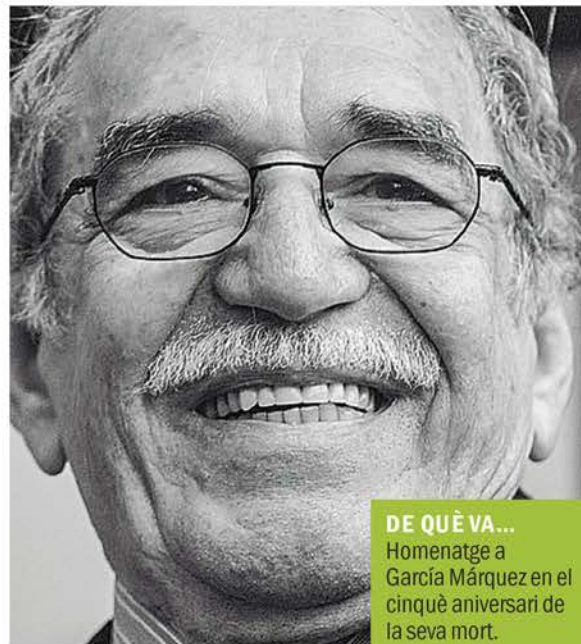
VENDA D'ENTRADES A www.teatrelliure.com

Coses per fer

NO T'HO PERDIS

Un passeig per la Barcelona de Gabo

DE QUÈ VA...
Homenatge a García Márquez en el cinquè aniversari de la seva mort.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per aprofundir més en la seva persona i la seva escriptura.

→ Fins al dissabte 13.

GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ

va viure a Barcelona del 1967 al 1975 i considerava la capital catalana com la millor ciutat del món. El dimecres 17 farà cinc anys de la seva mort i el consolat de Colòmbia, juntament amb altres entitats com Casa Amèrica i les Biblioteques de Barcelona, volen recordar el premi Nobel amb un seguit d'activitats que se celebraran fins al dissabte 13 d'abril, com el taller d'il·lustració que impartirà Luisa Rivera a Casa Amèrica partint de l'exemple de l'última edició il·lustrada de *Cien años de soledad* (el dijous 11); la xerrada *Gabo y sus amigos*, encapçalada per Luis Goytisolo i amb altres amics de l'escriptor (CaixaForum, el dijous 11), i la primera ruta literària de Gabo per Sarrià.

Sarrià va ser el districte de Barcelona on més temps va viure García Márquez, per això Casa Amèrica organitza aquest passeig pels racons del nucli antic del barri més preuats de l'escriptor. Llibreries, el mercat i la pastisseria on Carme Balcells, la seva agent literària, comprava els dolços per als escriptors del boom llatinoamericà. La ruta sortirà el dissabte 13 a les 11 h de la Casa Orlandai i costa 10 euros. Es recomana reservar-hi plaça prèviament. ■ Erica Aspas

No t'avorriràs si mires timeout.cat/que-fer

I avui, a quin hotel dinem?

Els hotels de la ciutat no només són per als turistes. Descobriu els seus restaurants únics i les delícies que podreu assaborir!

Gran Hotel Havana

H10 Marina Barcelona

Alexandra Barcelona Hotel, Curio Collection by Hilton

TRIA HOTEL

Alexandra Barcelona Hotel,
Curio Collection by Hilton
→ Mallorca, 251.

Catalonia Barcelona Plaza
→ Plaça Espanya, 6-8.

Claris Hotel & Spa GL
→ Pau Claris, 150.

Gran Hotel Havana
→ Gran Via de les Corts
Catalanes, 647.

H10 Marina Barcelona
→ Av. del Bogatell, 64.

Le Méridien Barcelona
→ La Rambla, 111.

Meliá Barcelona Sky
→ Pere IV, 272-286.

Miramar Barcelona
→ Plaça de Carlos Ibáñez, 3.

Ohla Eixample
→ Còrsega, 289.

**Pullman Barcelona
Skipper**
→ Av. Litoral, 10.

SOFIA
→ Plaça de Pius XII, 4.

ARA QUE LA ciutat ja s'ha vestit de primavera, de bon temps i de tardes allargades, menjar fora ve més de gust que mai. És per això que als hotels de Barcelona us espera la cita ideal per gaudir de la ciutat d'una manera diferent. Ja sigui al migdia, de nit, els caps de setmana o entre hores, molts dels millors hotels de casa nostra ofereixen una àmplia oferta gastronòmica que va des de propostes de degustació fins a menús elaborats pels millors xefs de la ciutat.

Per llepar-se els dits

Si busqueu una taula on els productes de temporada siguin els protagonistes, el restaurant Grand Place Bistrot del Gran Hotel Havana, especialitzat en cuina de mercat, serà el lloc perfecte per gaudir d'una cuina tradicional d'autèntic sabor mediterrani al centre de la ciutat. I per als amants de la carn, que vulguin a taula un plat fet completament a mida, al restaurant

Solomillo de l'Alexandra Barcelona Hotel, Curio Collection by Hilton trobareu un espai inspirat en els bistrot de París on podreu triar-ho tot del vostre plat més carnívor: la raça, el gramatge, el punt de cocció... Fins i tot la salsa i la guarnició. I esclar, als hotels de Barcelona no podia faltar la cuina de fusió. A l'hotel Catalonia Barcelona Plaza hi trobareu un nou concepte de restaurant japonès, el Kurai, amb elements innovadors com la brasa japonesa (*sumi-yaki*) i una de les cartes de cocteleria japonesa més elaborades de Barcelona.

Escenaris de luxe

Si hi ha una característica que faci únics els hotels de la ciutat, a més dels seus elaborats plats, és la seva ubicació i el

seu impressionant disseny interior. Si voleu gaudir d'una vista totalment privilegiada de tota la ciutat, al restaurant Studio Miramar de l'hotel Miramar Barcelona trobareu àpats d'altura. Amb una cuina de sabors mediterranis i matisos exòtics, us menjareu la costa mediterrània amb els ulls i el paladar! I si

voleu gaudir del centre de la ciutat, però lluny del soroll del trànsit, a La Terraza del Claris Hotel & Spa GL trobareu un espai íntim i elegant on podreu pujar tots els dies de l'any (faci pluja o vent!). Aquí podreu assaborir les propostes del xef amb estrella Aurelio Morales: una cuina jove i atrevida amb pinzellades de tècniques d'avantguarda. Us esperen un munt d'espais i gastronomies per descobrir!
→ www.mesqhotels.cat

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Teniu més plans a timeout.cat/nens

Arriba l'hora de buscar

NO HEM PASSAT la Setmana Santa encara i ja estem pensant en les vacances d'estiu? Sí, i ens ho agraïeu, que després les places dels casals volen i us quedeu penjats! La Fundació Pere Tarrés és el gegant de les colònies i casals d'estiu i, junt amb els seus espais, programen 600 activitats lúdiques i educatives per a nens i joves, però també hi ha novetats. A Tiana es faran les colònies de cinema (del 21 al 27 de juliol) i d'art (del 30 de juny al 6 de

DE QUÈ VA...

Una tria de casals d'estiu per a nens i joves.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè l'estiu també és per experimentar i créixer.

→ peretarres.org.
→ museudeldisseny.cat
→ swingmaniacs.com
→ vacances.barcelona.cat

juliol); si voleu que facin esport, proposen futbol i *Rugby and English*, i repeteixen els casals de cuina, robòtica i disseny de videojocs. El Museu del Disseny prepara, al juliol, dues setmanes d'activitats creatives per a nens i nenes de 7 a 12 i de 13 a 17 anys al voltant de la literatura, el

còmic, el teatre, l'audiovisual i el disseny. També s'han obert ja les preinscripcions per al Campus Olímpia –esportiu– i per a altres casals per a joves amb inquietuds artístiques. Si als vostres petits els flipa ballar, a Swing Maniacs aprendran jazz, ballet i danses urbanes. ■ Erica Aspas

FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Berenice Abbott, Janet Flanner a París, [Janet Flanner in Paris], 1927
The Miriam and Ira D. Wallach Division of Art, Prints and Photographs, Photography Collection, The New York Public Library, Astor, Lenox and Tilden Foundations
© Getty Images/Berenice Abbott

BERENICE ABBOTT

RETRATS DE LA MODERNITAT

20/2-19/5-2019

Fundación MAPFRE

Casa Garriga Nogués. C/ Diputació, 250
08007 Barcelona

Evita l'espera, compra la teva entrada per internet
<https://entradas.fundacionmapfre.org>

Segueix-nos a
www.fundacionmapfre.org

FM Fundación **MAPFRE**

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Olivier Assayas

DESPRÉS DE FILMAR una pel·lícula de fantasmes com *Personal shopper*, on Kristen Stewart era una mèdium que contactava amb l'esperit del seu germà a través del mòbil, el cineasta francès Olivier Assayas torna a explorar els forats negres de l'era digital a *Dobles vidas*. Aquest cop, però, el registre és diferent. Es tracta d'una comèdia d'actors amb grans diàlegs que parla de la transformació del món editorial i el llibre electrònic, de la comunicació política i les xarxes socials, de l'amor i les infidelitats.

Diries que el teu cinema s'acosta als múltiples paranys de l'era digital?

No és que el meu cinema s'acosti a l'era digital, sinó que l'era digital s'acosta al meu cinema. Tots en som víctimes o ostats, subjectes dels experiments d'aquest motor de canvi del món actual. A *Personal shopper* parlava de la manera en què l'ésser humà s'ha vist prolongat en cos i en esperit pels entorns virtuals, de com la virtualitat s'ha instal·lat en l'inconscient. A *Dobles vidas*, el teló de fons és la transformació de l'economia, del treball, dels vincles humans.

Potser és per això que a *Dobles vidas* es torna a percebre la influència del teatre de Txékhov.

Tinc la sensació que torno a pel·lícules anteriors com *L'hora d'estiu*, on vaig abordar temes com les relacions humanes i la desconstrucció dels sentiments en la vida de parella. Txékhov, com Ingmar Bergman, és un dels autors que

més m'han impressionat. M'havia allunyat d'aquesta línia fent *Personal shopper*, potser perquè treballava amb actors estrangers. Per tractar qüestions tan íntimes em cal la complicitat d'un actor francès.

Ets el guionista de l'últim film de Polanski, *Basada en fets reals*, adaptació d'una novel·la de Delphine de Vigan que reflexiona sobre els límits de la realitat i la ficció.

Veig un vincle evident amb *Dobles vidas*, que també gira al voltant del món editorial. Volia fer una comèdia amb molta ironia que parlés de les conseqüències del fet sovint irresponsable que un autors'apropriï de les vides d'aquells qui l'envolten, manipulant-les, tergiversant-les, a través d'aquesta mena d'escut que és l'autoficció. Crec que si em va interessar la novel·la de Delphine de Vigan és perquè ens adverteix dels perills de la creació literària d'una manera cruel i profunda.

És curiós, perquè en les teves pel·lícules no trobo rastre d'autoficció. N'hi ha?

D'autoficció no n'hi ha, no. De vegades he fet pel·lícules autobiogràfiques, com *Després del maig*, que és un autoretrat d'adolescent.

Tot i així, és simpàtic quan al final de *Dobles vidas* el personatge de Juliette Binoche fa una referència a la Juliette Binoche real.

Quan faig una pel·lícula amb Juliette Binoche sento que estic treballant amb una amiga. Les nostres històries estan molt lligades des de mitjans anys 80. Tots dos compartim una visió lúdica del cinema i trencar el vel de la

ficció perquè entrés la realitat era fer una picada d'ullet inofensiva a la nostra amistat.

■ Josep Lambies

El més nou a timeout.cat/estrenes-cine

La profesora de parvulario

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Una professora voldrà potenciar el talent d'un dels seus alumnes sigui com sigui.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la interpretació de Maggie Gyllenhaal.

→ Dir. Sara Colangelo (EUA, 2018). 96 min.

LA FRONTERA ENTRE l'ajuda desinteressada i l'obsessió, on és? Aquesta és la pregunta que planteja el drama de Sara Colangelo; adaptació d'una pel·lícula israeliana. La professora Lisa Spinelli (Maggie Gyllenhaal) és una dona, mare i esposa, una mica insatisfeta, bolcada en les classes de poesia que imparteix el carismàtic Simon (Gael García Bernal).

Tot canvia quan escolta en Jimmy (Parker Sevak), alumne seu, de sis anys, recitant un poema que ha escrit. Es convenç que és un prodigi i creu que ha de fomentar el seu talent, a qualsevol preu. La directora evita respostes fàcils mentre la Lisa va cada vegada més a fons per aclarir si en Jimmy és o no és un geni. Potser el seu vers només té aquella absurditat encantadora de la infància, i la Lisa i els seus amics són uns pseudointel·lectuals pel fet d'admirar-lo. És que en Jimmy vol realment ser un poeta protegit? A l'obsessió de la Lisa hi ha ombres d'*Amadeus*, amb l'afegit que en aquest cas parlem d'un adult que explota un nen.

Colangelo se centra en el personatge de la Lisa mentre persegueix la seva passió per l'excel·lència, encaminada al desastre. Som davant d'una pel·lícula que ofereix una mirada poderosa sobre les grans expectatives que posem sobre els nens i les inevitables decepcions de la vida adulta. També funciona com un bon recordatori per estar alerta pel que fa a l'equilibri de tots dos. ■ *Helen O'Hara*

Dobles vidas

DE QUÈ VA...

Quatre personatges ballen la dansa de l'adulteri emmanillats per la velocitat de la vida contemporània.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Un gran diagnòstic de l'era digital.

→ Dir. Olivier Assayas (França, 2018). 108 min.

NO ENS CAL somiar la pel·lícula que Rohmer hauria filmat en l'era de la missatgeria instantània i les relacions kleenex. Si el director d'*El rayo verde* hagués tingut temps de reflexionar sobre el canvi de paradigma digital, reflectit en els secrets i mentides que governen l'amor i la cultura, la rivalitat artística i les estratègies polítiques, en clau de comèdia burgesa dels errors, el resultat s'anomenaria *Dobles vidas*. Les paraules escrites per Assayas són la pantalla, el simulacre que utilitza la identitat contemporània per sobreviure als autoenganyos. Si sembla pedant és perquè el film fa llenya amb aquesta pedanteria, la crema per embolcallar-nos d'una ironia que alleugereix el discurs sobre l'era digital que, des de registres gairebé oposats, Assayas elabora des de títols com *Demonlover* i *Personal shopper*. ■ *Sergi Sánchez*

El día que vendrá

DE QUÈ VA...

Una història d'amor de postguerra, remordiments i secrets.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per les actuacions de Keira Knightley i Jason Clark.

→ Dir. James Kent (Regne Unit, 2019). 109 min.

HOLLYWOOD SOL CLASSIFICAR els seus personatges com si fossin en blanc i negre: els bons són bons i els dolents són dolents. Per això la trama d'*El día que vendrá*, un drama de postguerra amb un bon repartiment, és provocadora en la seva exploració de les àrees grises de la moralitat humana.

Som a l'any 1945, i la guerra tot just ha acabat. Una dona britànica, la Rachael (Keira Knightley), viatja a Alemanya per retrobar-se amb el seu marit, en Lewis (Jason Clark), un coronel que carrega el pes d'haver de reconstruir un país ensorrat. En lloc de convertir-se en un interrogatori de culpa i col·laboració amb el llegat tòxic del nazisme, la trama d'aquest film es converteix en un relat de la temptació, la luxúria i l'aflicció reprimida. Sovint, però, la trama peca de superficial i s'apropa a la telenovel·la. ■ *Gail Tolley*

A la volta de la esquina

★★★★☆

DE QUÈ VA...

Un film lacònic però tendre que passa al magatzem d'un hipermercat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè recorda el to malenconiós del cine de Kaurismäki.

→ Dir. Thomas Stuber (Alemanya, 2018). 125 min.

EL DIRECTOR ALEMANY Thomas Stuber ens submergeix en les entranyes d'un hipermercat per centrar la mirada en la seva rebotiga, sobretot en els treballadors que, entre piles i piles de productes, amb prou feines veuen la llum del dia. Un jove taciturn que vol oblidar un passat delictiu s'introdueix en aquest microcosmos que és una mica presó, però també una llar on regna la solidaritat i la camaraderia. La pel·lícula recull de forma metòdica el ritual quotidià i s'instal·la en el hieratisme malenconiós d'Aki Kaurismäki, en els seus éssers solitaris de vides buides, fins que progressivament s'insereix en el drama intimista a través del retrat d'un personatge que simbolitza les ferides de la reunificació i d'una tendra història d'amor. Sap crear emoció i humanitat a través d'una sàvia economia gestual. ■ Beatriz Martínez

Vull menjar-me el teu pàncrees

★★★★☆

DE QUÈ VA...

Dos adolescents tenen un pacte de complicitat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

La història ha estat tot un fenomen al Japó.

→ Dir. Shin'ichiro Ushijima (Japó, 2018). 108 min.

EN LLEGIR UN títol com *Vull menjar-me el teu pàncrees*, el normal seria pensar en una pel·lícula de sang i fetge. Però no, l'estrabòtica frase és el codi secret que segella el pacte de complicitat entre dos adolescents, la Sakura, malalta terminal, i un noi autoalienat del món, el nom del qual es reserva, com una sorpresa, per al final del metratge. Aquesta història, sorgida originalment com a novel·la, ha causat furor al Japó. S'ha serialitzat com a manga i amb un any de diferència se n'han estrenat dues adaptacions cinematogràfiques, una d'imatge real i l'anime que ara arriba a les nostres pantalles. Tot i que li manca la inventiva formal d'*A silent voice*, hi comparteix la voluntat de sacsejar el públic jove, en plena fase de transformació vital, per tal de recordar-li el valor capital de l'empatia. ■ Gerard Casau

DA FILM FEST IVAL BARCELONA

DEL 25 D'ABRIL
AL 5 DE MAIG 2019

DAFILMFESTIVAL.COM
#DA2019 | #DAFILMFESTIVALBCN

CINEMES ARIBAU | CCCB
FILMOTECA DE CATALUNYA | ZUMZEIG
FUNDACIÓ SGAE CATALUNYA

INSTITUCIONS

PATROCINADOR

AMB EL SUPORT DE

VI OFICIAL

CERVESA OFICIAL

MITJANS OFICIALS

HOTELS

UN PROJECTE DE NOUCINEMART | DISSENY: XAVI PUJOL

Teatre i dansa

TRISTAN PEREZ-MARTIN

El Big Bang

El Mercat de les Flors desplega
l'univers de les Big Bouncers.
Per Bàrbara Raubert

BIG BOUNCERS SÓN Anna Rubirola, Cecília Colacrai i Mireia de Querol, tres ballarines que l'any 2012 es van ajuntar per compartir eines d'investigació i, gairebé sense voler, van aparèixer amb la peça que dona nom al col·lectiu: *Big Bounce*. Aquesta obra que explica la història de l'univers des del present fins al moment del Big Bang i en mostra les possibles derives de cada pas i de cada gest,

s'ha representat moltíssimes vegades i en formats ben variats: en sala, a l'exterior, en museus, convertida en *site-specific*...

Fins al punt que ja forma part del repertori de la nostra dansa contemporània.

D'aquí en sorgeix *Si estiguéssim soles a l'univers, seria una gran pèrdua d'espai*, una de les peces que formen la constel·lació que despleguen al Mercat de les Flors, en un format inexplorat: duplicant-ne el nombre d'intèrprets. De l'obra original només hi haurà la Mireia, però l'acompanyaran Constanza Brncic, Diana Gaddish, Elena Lalucat, Anna Barroso i Goretti Pié, una barreja de ballarines veteranes amb altres de molt joves. "Però sí, totes són dones –constata l'Anna–. També hi havia homes amb qui voldríem treballar, però aquesta peça té una cosa de com imaginem el món pel fet de ser dones que volíem mantenir, encara que en l'obra ens transformem en

**"Aquesta
peça té
una cosa
de com
imaginem
el món per
ser dones"**

extraterrestres, en formigues i en el que faci falta".

El transformisme forma part de la manera de crear d'aquestes dones, que juga amb l'evolució del sentit que atorguem a tot allò que ens envolta. També va d'això la segona peça de la constel·lació, *O.V.N.I.*, però posant el focus en els objectes d'una manera que a Joan Brossa li hauria encantat.

Dos creadors de l'escena contemporània internacional ajuden a emmarcar el treball de les Big Bouncers i tanquen el programa: l'austriaca Iris Heitzinger i el brasiler João Lima. "Ella presentarà *Wallflowering*, un duet que parla sobre el gènere amb una estètica futurista que es complementa força bé amb *O.V.N.I.*". I només un dia podrem veure *Morder la lengua*. ■

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. Del dj. 11 al 14. 28 €.

Les estrenes del mes a
timeout.cat/teatre-abril

Rent

DE QUÈ VA...

Un grup de joves artistes malviu, entre la sida i la droga, a la Nova York de principis dels 90.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Una versió molt millorada de la producció dirigida per Daniel Anglès el 2016.

→ Teatre Condal.

M: Poble Sec. Fins al 26 de maig. 28 €.

LA TERCERA PRODUCCIÓ de *Rent*, el musical de Jonathan Larson, es presenta a Barcelona. Coneixem ja el tràgic èxit pòstum de l'obra i la seva inspiració en el llibre de Murger i l'òpera de Puccini. El muntatge de l'Onyric surt del produït i també dirigit per Daniel Anglès el 2016 i ho fa amb un resultat millor. Ara, amb part d'aquella companyia, a més d'excel·lents veus –com sona *Seasons of love!*–, el públic es troba amb una història i personatges molt ben definits i defensats. Destaquen Anna Herebia (Maureen), Xavier Navarro (Tom), Víctor Arbelo (Roger) i Albert Bolea, que ha fet créixer en emoció la drag Angel. Més Taylor Mac que Ru Paul.

Potser la part coreogràfica no està a la mateixa altura. Gairebé prescindible. Pel que fa a la resta, *Rent* és un notable espectacle per gaudir-lo, digne del seu mite, amb un decorat que desborda l'escenari (amb sorpreses), una il·luminació que es desfà del que és obvi i un so realment bo i envoltant, una dada molt a tenir en compte. Estem massa acostumats a maltractar la música i les lletres amb un so grogler, pla i sense matisos. Gran treball de Jordi Ballbé. ■ Juan Carlos Olivares

OBRA DE LA SETMANA

6€
TAPA +
MITJANA

Cervezas San Miguel recomana el consum responsable 5,8°.

PASSEIG DE TAPES

4 - 14 abril

Palau de Mar
Espai Gastronòmic
Plaça de Pau Vila

ORGANITZA: PALAU DE MAR
ESPAI GASTRONÒMIC

Señora de rojo sobre fondo gris El somriure al peu de l'escala

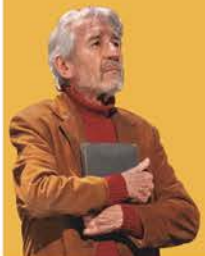
DE QUÈ VA...

Un pintor recorda la seva dona morta.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

José Sacristán està espectacular en el seu primer monòleg.

→ Teatre Romea.
M: Liceu. Fins al 12 de maig. 16-28 €.

GAIREBÉ 60 ANYS fent teatre, i José Sacristán s'enfronta al seu primer monòleg. Una adaptació d'una novel·la de Miguel Delibes en la qual el gran escriptor va recrear a través d'un alter ego la prematura mort de la seva dona Ángeles de Castro, la malaltia i el dolor i la pena en què el traspàs el va sumir.

Un viatge per l'ànima ferida d'un pintor que des de l'estudi recorda el tràngol, des dels primers símptomes de la malaltia fins a la mort. I si la narrativa de Delibes exhibeix un infinit preciosisme en el llenguatge i la descripció dels paisatges emocionals, Sacristán exhibeix una dicció admirable, fantàstica i una projecció de la veu que arriba amb claredat i intenció a tots i cadascun dels espectadors.

Quina joia! Potser hi ha en la mirada del director, José Sámano, una excessiva tendència a la llàstima i una manca de ductilitat per combinar la lluminositat dels records més entranyables amb la pena immensa del protagonista, però el conjunt funciona emocionalment gràcies a l'entrega d'un actor en plena forma. Enhorabona, senyor Sacristán.

■ Santi Fondevila

DE QUÈ VA...

D'un pallaso que vol fer feliç la gent.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Té puntes líriques i còmiques molt bones.

→ T. Lliure: Montjuïc.
M: Poble Sec. Fins al 5 de maig. 15-29 €.

QUAN EL MILLOR d'un espectacle és el tros d'un altre, tenim un problema. I no és que la versió de Ramon Simó d'*El somriure al peu de l'escala* sigui un collage d'altres muntatges, però la inclusió d'elements aliens al text original de Henry Miller, la dramàturg, provoca certes distorsions, que afecten sobretot el ritme de la funció. Bé que la intenció és il·lustrar el que ens diu l'August (Jordi Martínez), el pallaso genial que busca la felicitat, però en surts amb la sensació que has vist massa coses: la història del mateix espectacle, suspès l'any passat per la lesió del protagonista, el conte de l'autor nord-americà i diversos números de pallsos extrets d'aquí i d'allà. Amb una de sola n'hi hauria hagut prou. El que podria ser un monòleg pur i dur, bellíssim, delicat, acaba sent un híbrid que no és ni allò ni una funció de pallsos estil *Rhümia*, amb fragments de gran potència lírica i d'altres per pixar-se de riure a la cadira. Entre un extrem i l'altre, no hi ha gaire res més, tot i la bona voluntat dels intèrprets de captar la teva mirada, perquè no perdis el fil de la història central (la de l'August). Potser amb una mica de tisores, tot seria més compacte. ■ Andreu Gomila

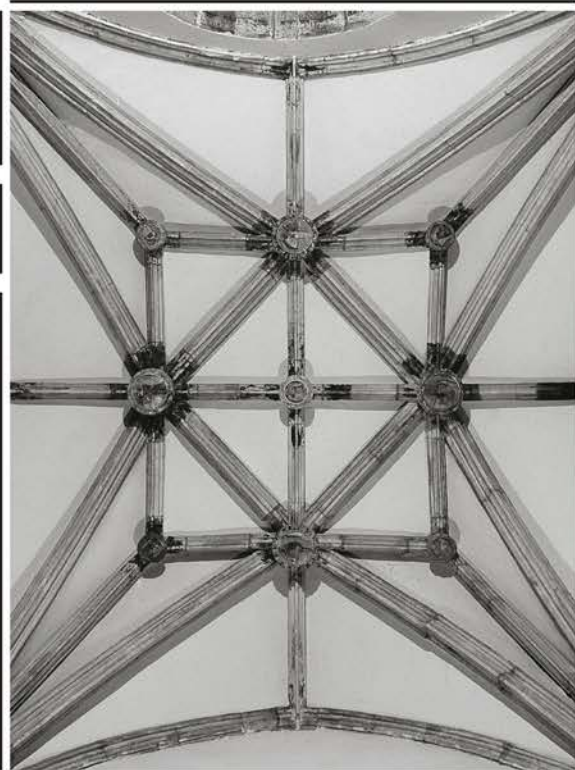
EXPOSICIÓ LES ESCENES

27.01.19–23.06.19

Yu Araki, Benzo, David Bestué, Black Tulip, Luz Broto, Carles Congost, June Crespo, Anna Dot, Lucía Egaña, Laia Estruch, Pol Gorezje, Ariadna Guiteras + TMTMTM, Antoni Hervàs, Marla Jacarilla, Daniel Jacoby, Gustavo Marrone, Rasmus Nilausen, Ania Nowak i Max Göran, Marc O'Callaghan, Ocaña, PLOM, Quim Pujol, Tere Recarens, Alex Reynolds, Jara Rocha, Francesc Ruiz, Carlos Sáez, Julia Spinola, Jon Uriarte, Marc Vives, Y€\$Si Perse + La Plebeya + Mar Pons + Georgina Soler

c/ Hospital 56
lacapella.barcelona

LACAPELLA 25 ANYS

LACAPELLA

Ajuntament de
Barcelona

Música i nit

Coordina Marta Salicrú
timeout.cat/concerts

Qui toca? timeout.cat/concerts-setmana

Dives, a la pista

Les '15 canciones de amor, barro y motocicletas' de Miqui Puig fan desgastar les soles a la Marta Salicrú. Prepareu el talc

SOCI DEL MOTOCLUB l'Ametlla des dels 6 anys, Miqui Puig porta les dues rodes "a l'ADN": era la Impala de son pare la de la portada d'*Homenaje a Barcelona* (2010). "Anava amb gent molt més gran, em van ensenyar a beure, a menjar i a *trasnochar* –recorda somrient–. Era un ambient molt melòman i en vaig heretar molts discos". *15 canciones de amor, barro y motocicletas* (2019), el seu nou àlbum al capdavant de l'ACP (rebatejada Associazione Ciclistica Popolare), "entronca per filosofia amb *Bultacos y Montesas*", el disc del 1997 de Los Sencillos –la banda amb què el vam conèixer–, on el productor Joe Dworniak (Style Council, John Foxx, Radio Futura) li va ensenyar que "si ho tens clar, tot val". "No he anat a fer un disc d'italodisco ni un de northern soul, he anat a fer un disc de Miqui Puig –afirma–. I soc conscient que això és un risc, perquè unint tantes influències com tinc jo et pot quedar un batibull", on els ritmes disco es

DE QUÈ VA...

Miqui Puig presenta una col·lecció de cançons que s'enllacen com en una sessió de DJ.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

El seu directe amb l'ACP us farà accelerar.

→ Els Aperitius de Primavera Sound: Miqui Puig & ACP + Loli Zazou. La Forastera. M: Marina. Dissabte 27 d'abril. 19 h. Gratis.

disputen el torn amb percussions llatines per marcar la mètrica a la narrativa del cantant d'amor.

Així com l'anterior *Escuela de capataces* (2017) –amb què Puig tornava a l'LP després d'*Impar* (2008)– bevia de les converses que tenia a la seva radiofònica *Bodega Tuyus*, aquestes *15 canciones...* comparteixen *Pista de fusta* amb el seu programa de música de ball a iCat. "El faig en directe i tinc tot el track per escoltar-lo, m'hauries de veure amb la llibreta –li brillen els ulls–. Això m'ha portat a trobar *samples* en llocs inversemblants: he agafat tanta mà a robar-ne que

n'estic fent servir a la producció de The Free Fall Band". Petites mostres prestades, en diu el Miqui, que li serveixen per enllaçar un tema amb l'altre, gairebé com en una de les seves sessions de DJ, i per honrar el seu panteó d'herois, amb cites de Kevin Rowland i Lloyd Cole i compartint un esperit omnívor amb Bob Stanley de Saint Etienne que li permet emocionar-se amb el rock clàssic d'Eddie Cochran, el house de Mr. Fingers o el trap de Cecilio G.

Està en tan bon moment creatiu que diu que a la tardor vol gravar un *maxi*. I ja ha estrenat llibreta. ■

MARIA DIAS. LOCALITZACIÓ: EL PALACE BARCELONA. CLUB DE FUMADORES.

“Quan ets a l'escenari és com si estiguessis amb morfina”

MARIA DIAS. LOCALITZACIÓ: EL CINCO

PARLEM AMB...

Andrea Motis

CANTANT, TROMPETISTA, COMPOSITORA,

Andrea Motis publica *Do outro lado do azul* (2019), el seu segon àlbum com a líder, i protagonitzarà el Retrat d'Artista del Festival Internacional de Jazz de Barcelona, on signarà cinc concerts, tres d'estrena, aquesta tardor.

Per què *Do outro lado do azul* s'inspira en el Brasil?

Mai no havia pogut comptar amb instrumentistes d'allà en un concert gran amb pressupost, per això vaig aprofitar el concert al Festival de Jazz del 2017 per convidar-los, i d'allà va sortir la idea de fer el disc.

En discos anteriors has fet molt d'*American songbook*, però aquí no has triat els clàssics brasilers.

El Sergio Krakowski, que toca el pandeiro, em va suggerir, com a brasiler, que potser no calia fer una altra versió de *Chega de saudade*...

***Emotional dance* (2017) el vas gravar a Nova York, el nou, aquí. Això denota maduresa i seguretat?**

Ho vam provar i ens va agradar, però aquest l'hem gravat en família a la Segarra. Amb el grup estem molt satisfets del tècnic amb qui treballem, aquí n'hi ha de molts bons. Van ser

dels millors dies de la meua vida, per l'emoció d'estar fent un disc superxulo, per la bona gent que era tothom... Com unes colònies!

Sembla que toquis sense esforç, i això agrada molt.

Intento fer les coses el millor que puc, però no faig coses complicades. M'agraden els artistes que no es veuen complicats ni impostats. Intento aprendre a casa i, quan interpreto, fer coses que em resultin naturals.

Com et sents sobre l'escenari?

És la glòria, però no per ser al centre, sinó perquè quan sents que la gent gaudeix col·lectivament, no has de pensar en res més. Si tens set, pipi o gana, no ho notes, és com si estiguessis amb morfina!

Com està l'escena jazz catalana?

Tenim molt bona escena pel que fa a músics, i no tant pel que fa a oportunitats de tocar. El jazz és més *underground* que la música *underground*. ■ Entrevista de Marta Salicrú

ENS AGRADA

Els concerts on has de fixar

PAU RIBA

Kiko Veneno, Sisa, Albert Pla, Comelade, Joan Garriga, Mau Boada, Carles Belda, Casasses i molts més l'acompanyaran per commemorar els 50 anys de *Dioptria* al Barnasants.

→ Teatre Jovenut. M: Collblanc. Dv. 12. 20.30 h. 20 €.

GRAMOPHONE ALLSTARS

Celebren una dècada de ritmes jamaicans, soul i jazz en un concert en format de *big band* al cicle Curtcircuit.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dv. 12. 20.30 h. 12-15 €.

LA PEGATINA

La banda que va encendre la traca de música festiva que ho peta a totes les festes majors tanca el Cruïlla de Primavera.

→ Poble Espanyol. M: Espanya. Ds. 13. 21 h. 22 €.

LE NAIS + ELLE LEÓN

Torna el cicle Las Chicas lo Petan de l'agència de *booking* de talent femení Pértiga Music, amb dues prometedores joves veus de Lleida i Irlanda.

→ Heliogàbal. M: Joanic. Ds. 13. 13 h. 8 €.

Festivals i cicles de concerts
timeout.cat/festivals

Cinc preguntes a Viva Suecia

El quartet de Múrcia ha inaugurat a La [2] de l'Apolo la Ruta Firestone, un cicle per on passaran Delaporte, Márcia, Miss Caffèina i Carlos Tarque

UNA VEGADA MÉS, com ja és habitual cada cop que ve a la nostra ciutat, la banda de rock *indie* Viva Suecia ha tornat a deixar petita una sala de Barcelona, en aquest cas La [2] de l'Apolo i en el marc de la gira de la Ruta Firestone. Els murcians afronten una atapeïda recta final de concerts abans d'estrenar el seu nou disc, que sortirà la pròxima tardor. N'hem parlat amb el seu líder, Rafa Val.

1 Vau acabar molt bé l'any passat.
I com hem començat aquest! Hem estat gravant el que serà el nostre tercer disc, que sortirà a l'octubre. A més, fa poc hem estat a Mèxic i hem esgotat dues dates a la Riviera de Madrid, així que el ritme no s'atura ni paren d'entrar noves dates de concert.

2 Com va ser rebre un premi MTV al millor grup del 2018?
Bé, ho vam celebrar la mateixa nit de la gala i l'endemà estàvem treballant com si res. És maco que valorin el que fas, però tampoc ens obsessionem a rebre premis.

Viu la Ruta Firestone

DONAR SUPORT A la música espanyola de carretera. Amb aquest esperit arrenca una nova edició de la Ruta Firestone. Consolidada dins de l'escena estatal, aquesta gira itinerant uneix dues de les passions de la coneguda marca de neumàtics: la carretera i la música. Els noms que han reunit per al cartell d'aquest 2019 són d'aquells que et posaries per fer molts quilòmetres, començant per Tarque, el vocalista d'M Clan, i seguint per bandes tan massives com ara Miss Caffèina, entre d'altres.

→ www.rutafirestone.es

3 Com ha anat la gravació del disc nou?
Som molt perfeccionistes amb la banda, i li hem donat moltes voltes a tot. Les cançons van començar a compondre el passat estiu i inevitablement s'hi ha colat tot el que ens ha passat els últims tres anys. Les coses que vius i aquelles a què renunciis. Musicalment teníem ganes d'explorar, el cos ens demanava d'anar a altres llocs, amb nous instruments i donant força a la secció rítmica.

4 Ja deveu tenir ganes d'ensenyar-lo i, sobretot, tocar-lo en directe.
El primer dia que vam fer un concert fora de Múrcia van venir set persones, i així i tot vam tornar a casa somrient, perquè el que volíem era tocar. Aquest és un sentiment que segueix vigent avui dia: el més important de tot és tocar, sigui en una sala o en un festival.

5 A Barcelona sembla que hi esteu molt bé, no?
La resposta que tenim aquí és al·lucinant. Et juro que no és un tòpic: sempre és un plaer tornar aquí perquè ens reben increïblement bé. ■

NO T'HO PERDIS

L'electrònica que no es balla al club

CAMILLE BLAKE

Jessica Ekomane

'RARIFICAR' VOL DIR fer menys dens. Potser en aquest sentit el cicle de música electrònica Rarefacció de l'Hangar, el centre de producció i recerca d'arts visuals del Poblenou, vol treure ferro a l'art sonor. Un concepte que, diu Sergi Botella, comissari del cicle, durant molts anys ha estat útil, però que ara es queda curt per genèric. Les quatre cites de Rarefacció, del 12 al 26 d'abril més el 13 de juliol, reuneixen artistes "amb un peu al museu i un al club". "Els clubs i els festivals necessiten omplir i vendre copes", diu Botella. I el resultat d'això, segons aquest artista visual i sonor, és que les programacions acaben assemblant-se molt, perquè van de cara a barraca. No és el que busca l'Hangar amb un cartell eclèctic que mostra l'"evolució de les músiques postclub". Encapçalen cada jornada Benjamin Weiss (que amb TokTok i Soffy O van rebentar pistes de ball al tombant de mil·lenni), amb l'àlies Nerki i en la seva dimensió d'enginyer de software musical (divendres 12); el paisatgisme d'Ensemble Economique (19 d'abril), la psicoacústica de Jessica Ekomane (26 d'abril) i la Female Laptop Orchestra, un projecte amb vocació feminista i educativa que arribarà a l'Hangar en forma d'actuació i de taller (12 de juliol). Completen la programació les sessions de DJ dels residents d'Hangar Kentaro Terajima, David M. Romero i Tutu. ■ *Marta Salicrú*

DE QUÈ VA...

Cicle de música electrònica amb un peu al club i l'altre al museu.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per ballar l'evolució de les músiques postclub.

→ Benjamin Weiss + Kentaro Terajima. Hangar. M: Poblenou. Dv. 12. 20 h. 3 € (amb tote bag).

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

DAVID IGANASZVESK

↑ La 'Passió segons Sant Mateu'

Jordi Savall, al capdavant dels seus conjunts Le Concert des Nations i La Capella Reial de Catalunya, i del Cor Infantil Amics de la Unió de Granollers dirigeix la gran passió de Bach. Entre els solistes vocals, hi ha Florian Sievers, Matthias Winckler o Marta Mathéu, entre d'altres.

→ L'Auditori. M: Marina. Dimarts 16. 20 h. 10-84 €.

RICARDO RIOS

↑ Rèquiem de Fauré i Rutter

La Simfònica del Vallès ja fa unes temporades que programa un concert de temàtica religiosa, coincidint amb aquestes dates, que porten de gira per diverses localitats catalanes, amb la participació de cors del país. El titular Xavier Puig és el responsable de la direcció.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dissabte 13. 18.30 h. 18-68 €.

ANTONI BOFILL

↑ Homenatge a Montserrat Caballé

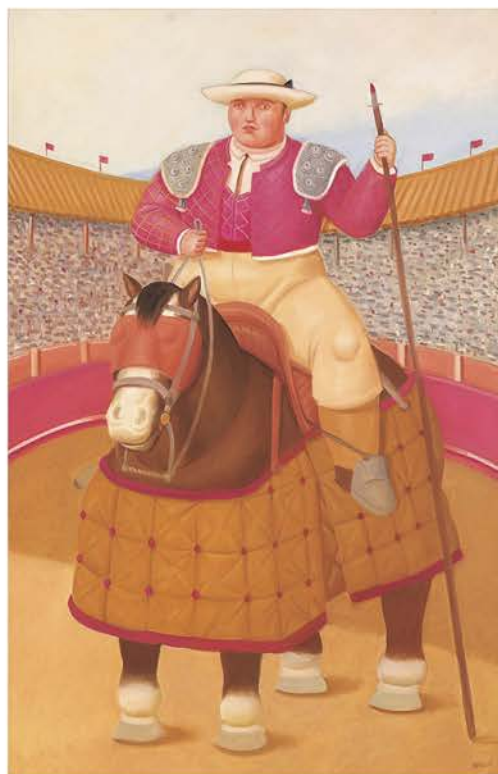
El Liceu acull un gran homenatge a la diva barcelonina, amb presentació i direcció d'escena de Lluís Pasqual. Hi actuaran grans noms de la lírica com Josep Carreras, Jaume Aragall o Joan Pons, entre molts d'altres. Guillermo García Calvo serà el director musical.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Divendres 12. 20 h. 15-85 €.

Més passions i rèquiem timeout.cat/classica

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

PICADOR (2018)

Mostres imperdibles a timeout.cat/exposicions

Un imperi de volum

La galeria Marlborough presenta les pintures més recents de l'artista colombià Fernando Botero. Per Eugènia Sendra

BOTERO ÉS L'ARTISTA de les figures voluptuoses i els colors lluminosos, premisses que l'han fet recognoscible i cotitzat i que segueix reivindicant en les seves pintures més recents. Les ha presentat a Nova York i Madrid i ara ho fa Barcelona –on té seus la galeria Marlborough– en una mostra monogràfica que, tot i ser relativament petita, vol endinsar a l'univers temàtic del pintor. Hi trobem dones, folklore, escenes de la vida quotidiana i bodegons, una interpretació de la condició humana en clau voluminosa, exuberant (fins i tot quan va pintar l'horror d'Abu Ghraib) i irreal, per la paleta de colors.

Fernando Botero va començar treballant com a il·lustrador i es va formar a l'Academia de San Fernando de Madrid (i el Prado) als anys 50. Consolida el seu estil als 60, influenciat per l'art precolombí, el quattrocento

italià i el muralisme mexicà contemporani i malgrat viure a Nova York, no s'impregna de l'informalisme del moment. Als 70, establert a París, comença a desenvolupar l'escultura que ha escampat per grans capitals del món. Precisament, el botero que tenim més apamat és el feli de bronze situat a la rambla del Raval el 2003. L'Ajuntament el va comprar el 1987 i després adquiriria la interpretació d'escultura eqüestre que presideix la T2 de l'aeroport.

Té 87 anys i encara treballa, com ho demostra el projecte *Las mujeres de Botero*, fet a quatre mans amb Artika (es podrà veure i tocar amb guants al pròxim Arts Libris). Hi destaca el llibre d'art i les reproduccions facsimil de 45 dibuixos, molts provinents de la col·lecció particular de l'artista.

Segurament és el Botero menys conegut i el més íntim: l'artista sol davant del paper. ■

DE QUÈ VA...

Pintures que ens descobreixen els temes i l'estil del gran artista llatinoamericà.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Encara que sigui una mostra petita, és Botero!

→ Enric Granados, 68.
M: Diagonal. A partir de l'11 d'abril. Gratis.

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

Carn, fum i foc

Visitem el Fat Barbies, temple de les brases amb atenció als vegetals. Per Ricard Martín

A MÉS DE la de Georgie Dann, la barbacoa és l'origen de la cuina (i per tant de la cultura, i tot ho devem a un porquet despistat que va caure en la foguera d'un Homo erectus). En Juan Andrés Martini, ex-Gresca i veneçolà, hi està d'acord: "És l'origen de tot. Per això, quan em vaig plantejar obrir un restaurant propi, vaig voler que fos de brasa i de fum". On hi havia la cafeteria Sally Sucrà, ell i els seus socis hi van instal·lar una barbacoa i un fumador

—dissenyats a mida per ells— i al març hi van obrir el Fat Barbies. "La tècnica del fum és icònica del sud dels Estats Units, hi va entrar pel Carib, a Europa per Escandinàvia. Això ho dic perquè no vull ser un restaurant nord-americà, però...". Però hi trobareu icones de la brasa americana, foc i fum *slow food* (tota la carn és de Cal Tomàs).

Com un costellam de porc que, l'estrella de la casa, quatre hores de fum, vuit de cocció (12,95 €); o la redefinició de l'entrepà de pastrami, fet amb llonzes de galta de vedella, amb un punt perfecte entre el salat profund, l'elasticitat i el greix. Això no és una tecnobrasa sinó una de primitiva: "Carbó a la brasa per generar temperatura, i llenya d'alzina i olivera per generar el gust", diu Martini. La carta és curta i directa: cinc principals de carn (a més dels dos esmentats, aletes de pollastre, costella de vedella i l'entrepà de

pulled pork, que entra en un menú de 10 €) i sis acompanyaments vegetarians. "És aquí on ens diferenciem de la brasa dels Estats Units, on no hi ha ni guarnició", matisa Andrés.

Són falses guarnicions: és una petita carta vegetariana encoberta, per sucra-hi pa, i a preus populars; ataco tres pastanagues rostides en

diferents coccions —d'allò sucós al negre caramel·litzat, amb puré de mole i llavors—: la pastanaga, el sabor més senzill, potenciat a l'infinit. I la col a la brasa amb *tomatina* picant us farà oblidar les reserves que tingueu de petits al vegetal més lleig, per no mencionar una delerosa patata al forn amb *crème fraîche* i, ep, sobrassada. "Si ve un vegetarià, li farem una ració més gran", explica. Fat Barbies té una carta petita però

on tot és un encert, cuinat des de zero, i amb tres cerveses artesanes de tirador. ■

DE QUÈ VA...
Un restaurant de carn a la brasa fumada.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Carn excel·lent i una nova dimensió de la verdura a la brasa.

→ Fat Barbies.
Bailèn, 83. M: Girona.
T. 93 245 31 80. 20-30 €.

Bistro 42

→ Maquinista, 42.

M: Barceloneta. T. 93 268 18 94. 10-15 €.

RESTAURANT DE LA SETMANA

FOTOS: MARIA DIAS

AIXÒ NO ÉS un bistrot francès, no. Però, sí, s'hi serveix cafè, alcohol i menjar abundant a preus populars. Té zero *je ne sais quoi* francès; la cadena del vàter és un tap de suro. De *chanson* al fil musical *rien de rien*, que és per al rock dels 70, i el televisor, per al futbol. Tot i que per la pissarra de l'entrada podria semblar una hamburgueseria, el Bistro 42 és en realitat un bar de barri obert fa deu anys que satisfà la seva fidel parròquia amb teca lusitana i brasilera.

Hi podeu fer tapes autòctones, unes braves o uns pebrots de Padrón, però us animem a tastar els seus excel·lents *salgados* fregits; la *kebe* (una mandonguilla d'origen libanès feta de búrgul i farcida de vedella, cabra i menta); la *coxinha* (una espècie de croqueta de pollastre desfilat en forma de cuixa); els *rissóis de leitão* (crestes de porc) i la panada de pollastre, blat de moro i olives. Si sou carnívors, hi ha entranya i *picanha* (la part posterior de la vedella, la més apreciada al Brasil). Si sou de peix, el clàssic *bacalhau à Brás*.

Si teniu pressa, *choripán*, un entrepà de xoriço rostit. I si teniu ressaca, no ho dubteu: *alheira*, un embotit de porc, pa, pebre vermell i all acompanyat d'ou i patates fregides. Cerveses nacionals, Super Bock i Sagres.

■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Menjar portuguès i brasiler abundant i a preus raonables.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per pal·liar la fam i la set postplatja.

Contingut patrocinat

Brindeu per un Sant Jordi diferent

El Bistrot del Villa Emilia us para la taula, vosaltres hi poseu el romanticisme

DESPRÉS DE RECÓRRER

amunt i avall les paradetes del passeig de Gràcia, de fullejar centenars de llibres, i de sentir l'olor que desprenen les roses quan el sol s'intensifica, continueu caminant cap a l'esquerra de l'Eixample perquè hi trobareu el lloc ideal per assaborir l'amor. El restaurant Bistrot de l'hotel Villa Emilia us proposa un sopar d'allò més especial per al dia de Sant Jordi en què sereu rebuts amb una copa de cava i roses.

les vistes del centre de la ciutat mentre acomiadeu aquesta romàntica vetllada amb un deliciós còctel.

El gust a taula

Al Bistrot trobareu una carta elaborada a partir de receptes de fusió i cuina mediterrània. Podreu assaborir una gran varietat de plats amb productes de temporada i proximitat que faran les delícies en aquest dia tan especial.

Escenari de luxe

Amb un ambient íntim i sofisticat, i una decoració que combina elegància clàssica i tocs de modernitat, l'interior del restaurant us farà sentir com a casa. Amb un piano de cua en plena sala, el *pianoman* Fabrizio Paparello amenitzarà el vostre sopar interpretant un ampli repertori dels millors clàssics i els èxits més recents.

A més, ara que ja tenim aquí el bon temps, serà l'oportunitat perfecta per pujar a la terrassa després de sopar. Amb un espai íntim, tranquil i agradable, a la terrassa podreu gaudir de

DE QUÈ VA...

El restaurant del Villa Emilia para la taula per Sant Jordi.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És el lloc perfecte per celebrar l'amor.

→ Calàbria, 115.

T. 93 252 52 85.

www.hotelvillaemilia.com

Més crítiques a timeout.cat/restaurants

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

El Quinto Moño

→ Villarroel, 96. M: Urgell. T. 93 667 09 46.

NO FA HONOR al seu nom: és al rovell de l'ou de la vida nocturna LGTBI. "Li hem dit així perquè a l'Argentina es diu molt 'esté en el quinto coño'", explica un dels socis. Però aquesta cocteleria és l'antítesi de l'expressió. Amb uns cambrers predisposats al diàleg, clientela fidel i uns còctels deliciosos per posar-te fins al monyo, que recordaràs quan a la

DE QUÈ VA...

Un local de l'Eixample on deixar-se aconsellar pels coctelers en un clima d'intimitat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Persí esteu fins al monyo dels *cubates* bàsics, però passeu de les cocteleries *high-class*.

discoteca et serveixin un *cubata* amb poca gràcia dins d'un tub de plàstic amb massa gel.

La música pop acompanyada per videoclips dels 2000 i una llum de color rosa neó t'animen a prendre-te'n més d'un. Aquí la nostàlgia té el color que li pertoca. Els còctels es fan sota

recomanació: "Dolç, cítric o fresc?". Contestes i comença una nit de deixar-te portar. I és igual que acabis al bar de sota casa fent l'última cervesa, al sofà mirant una sèrie o ballant al ritme de qualsevol música a la sala d'una discoteca; perquè ho faràs amb bon sabor. ■ Júlia Gamissans

IRENE FERNÁNDEZ

La llista per beure definitiva a
timeout.cat/millors-bars

NO T'HO PERDIS

FES EL TEU VI

→ Fab Lab (Pujades, 102). Dv. 12 i 26 d'abril, 24 de maig, 21 de juny i 12 de juliol.

ES FA CERVESA en tots els formats, però hi ha pocs cursos de vinificació. O sigui que alerta: l'Espai del Vi amb el Fab Lab Barcelona us ofereix un curs d'elaboració de vi didàctic, interactiu i divertit, amb l'experimentació directa amb el producte. Podreu seguir des de zero el procés de vinificació: des de la tria de raïm, la fermentació i l'envelliment del vi, i us donaran les eines i coneixement per fabricar-vos un fermentador. El curs, per 250 euros, és molt complet: cinc sessions de quatre hores, de 17 a 21 h. I hi podeu portar un convidat. Reserves a keepitfunkybcn@gmail.com i al telèfon 639 563 036. ■

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

**DOMINGOS
12:00 - 16:00H**

**¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.**

Hotel **Barceló Raval**
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

Taules romàntiques

Us proposem quatre restaurants on aquest Sant Jordi podreu celebrar l'amor d'una forma ben especial. Ja ho sabeu, llibres, roses, un bon àpat i a brindar per molts anys

↑ Abrassame

Amb una vista espectacular sobre la ciutat, aquest restaurant ubicat a la cúpula de Las Arenas és ideal per gaudir d'un deliciós arròs, un peix fresc o una bona carn. Per Sant Jordi proposa un menú especial, per 34,90 €, amb especialitats com el bacallà amb crema de ceps.
→ Gran Via de les Corts Catalanes, 373. M: Espanya. T. 93 425 54 91. grupoabrassame.com/ca/restaurant-abrassame

↓ Vivo Tapas

Si us ve de gust una tapa a la barra, un àpat entaulat o un còctel exclusiu a qualsevol hora, aquest és el vostre lloc. A més, la diada de Sant Jordi proposa, per 27,50 €, un menú de migdia molt especial, que comença amb una copa de cava, inclou delícies com un tataki d'albergínies i estarà amenitzat amb música en directe de Sax Man.
→ Rosselló, 225. M: Diagonal. T. 93 782 48 45. www.vivotapas.com

↓ Aflamas

Amb el xef Pau Pérez al capdavant dels fogons, aquest restaurant ofereix cuina d'autor elaborada amb productes de primeríssima qualitat i buscant sempre sabors únics. Per Sant Jordi proposa un menú, per 45 €, format per un aperitiu, quatre plats, postres i begudes, amb plats com el sashimi de tonyina amb pesto d'herbes fresques.
→ Loreto, 32. M: Hospital Clínic. T. 93 345 71 48. aflamas.com

↑ Raó

Situat molt a prop de la Rambla, aquest restaurant amb cuina oberta i una arquitectura que remet a les masies tradicionals, però modernitzada, és un lloc perfecte per assaborir i compartir tapes creatives i platets gourmet, elaborats amb productes locals i de temporada i maridats amb els millors vins catalans.
→ Sitges, 3. M: Catalunya. T. 93 119 31 69. www.raobcn.com

Tendències

MARIA DIAS

MATIAS CASAL

Més disseny a
timeout.cat/tendencias

L'art de creure en un mateix

Dominnico defensa un estil allunyat del minimalisme que també ha seduït Rosalía.

Per Laia Beltran

HO CANTAVA TANGANA i Domingo Rodríguez Lázaro s'ho repetia en bucle: *"Yo no quiero hacer lo correcto, pa'esa mierda ya no tengo tiempo. Antes de morir quiero el cielo. El ciento por ciento"*. "Quan era un nen ja volia ser dissenyador. Si amb retalls de roba vestia les Bratz!", exclama aquest alacantí que va venir a Barcelona a estudiar moda. Té 24 anys, admira Galliano, combina alta pellereria i teixits d'avantguarda, ha presentat cinc col·leccions sota la marca Dominnico (que produeix sota comanda), i artistes com Rita Ora i Lady Gaga han lluit roba seva.

Però si alguna cosa agraeix a C. Tangana és haver-lo posat sobre la pista de Rosalía. "En aquella cançó em va semblar una noia fresca, diferent". Per això va enviar-li un *lookbook* amb els seus dissenys "transgressors, brutalistes i una mica Lolita". Temps després va

caure la bomba d'*El malquerer* i la cantant catalana va presentar el disc a Los Angeles vestida de Dominnico. No va ser el primer cop, tampoc seria el darrer. "Al gener em van proposar fer-li part del vestuari de la gira mundial". I van començar unes setmanes de bogeria: el debut era el passat 29 de març.

"Amb l'estilista Daikyri –germana de Rosalía– hem preparat disset *looks* amb teixits de Gratacós, alguns fets expressament per a ella i d'altres d'adaptats de les meves col·leccions". En destaca una jaqueta de *tweed* verd que pica l'ullet al Chanel dels 80 i una gavadina de vinil transparent amb lluentons, però també ha jugat amb el vichy brodat, el tafetà d'efecte galàctic, el pèl, daurats, neons... "M'agrada tot allò que se'n va una mica de les mans, mai he sigut minimalista", confessa Domingo, amb la mirada amunt. *Tra, trá.* ■

"Hem preparat disset looks amb teixits de Gratacós"

El teu estil

Per Marta Salicrú

1

A LA DISCO EN XANDALL

Adidas Originals by Ji Won Choi

La dissenyadora d'origen coreà revisa el xandall de la marca de les tres ratlles en una col·lecció que està volant. Per fer acrobàcies a l'*allnighter*.

→ 150 €. www.yoox.com

2

CARNABY STREET

Fred Perry i Liberty

La marca dels polos favorits dels mods recrea els seus clàssics amb teixits de la icònica casa Liberty de Londres. Un *must* per afegir al vostre fons d'armari quan sortiu a ballar northern soul.

→ 128 €. www.fredperry.com

4

'OUT IN THE FLOOR'

Uniqlo i Christophe Lemaire

Alts i estrets de cintura i amples de camal, tindran un gran efecte quan gireu sobre la pista de fusta. De la col·lecció per a la marca japonesa de l'ex-Hermès Christophe Lemaire.

→ 24,90 €. www.uniqlo.com

Tendències

3

'SHOUT TO THE TOP'

Nike

Si els pelegrins al Wigan Casino combatien la suor lluint samarreta imperi, per actualitzar l'estètica northern soul al segle XXI, res millor que uns sostenidors tècnics, per vestir amb pantaló retro.

→ 80 €. store.nike.com

MUJI
無印良品

10% DTE
PER A ESTUDIANTS
En tots els articles*

*Termes i condicions aplicats, consulti a la botiga per a més detalls
Vàlid 02/04/19 - 22/04/19

Escapades

Perquè els barcelonins necessiten de tant en tant agafar aire
lluny de la millor ciutat del món

Amb:

Torna el funicular de Gelida

La població penedesenca recupera el seu emblemàtic mitjà de transport, i avui hi pugem

DESPRÉS D'UNA MODERNITZACIÓ

a fons respectant el disseny històric del funicular de Gelida, el singular transport es va tornar a posar en marxa el dissabte 6 d'abril. És un transport molt estimat pels habitants d'aquest municipi de l'Alt Penedès, i amb raó: es tracta d'un dels funiculars més antics de Catalunya, va fer el viatge inaugural l'1 de novembre del 1924, i connecta l'estació de tren amb el casc urbà. El seu enginyer va ser el menorquí Santiago Rubió, a partir de la idea del mossèn Jaume Via i de Josep Rosell. Els edificis de les estacions del funicular estan protegits com a bé cultural d'interès local, i el servei és operat des de fa dècades per Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC). És un moment excel·lent, doncs, per escapar-se

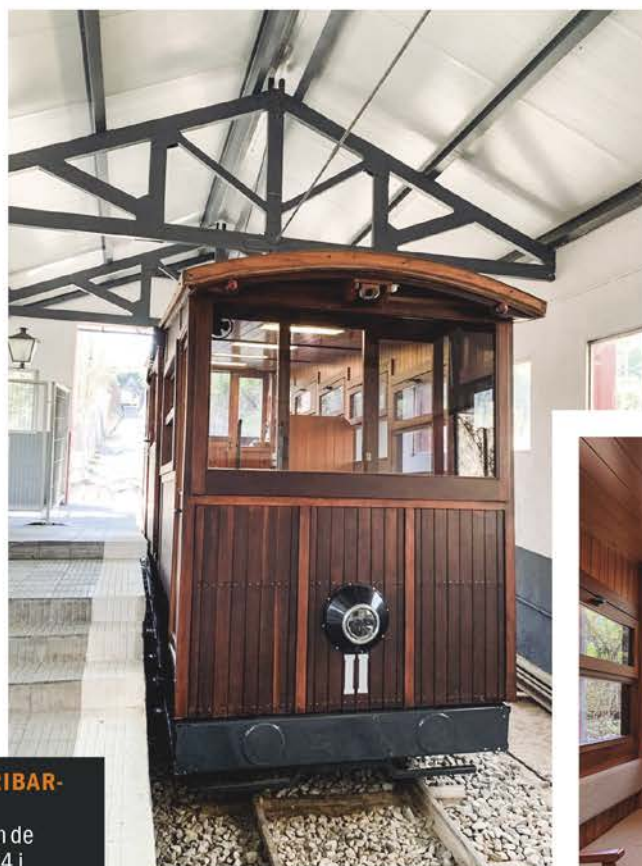
COM ARRIBAR-HI...

Amb el tren de Rodalies R4 i baixant a l'estació de Gelida. Allí mateix es fa l'enllaç amb el funicular.

ON MENJAREM...

Al restaurant de l'hotel Can Panyella. Menjar casolà en un ambient rústic i acollidor.

→ www.turistren.cat

a aquestes terres i, si no ho heu fet mai, enfilar-vos al funicular.

I si ho heu fet en alguna ocasió, esclau, repetir! El servei, això sí, només funciona els caps de setmana i els dies festius, de 10 a 17 h aproximadament. El recorregut té una durada d'uns vuit minuts, en els quals cobreix més de vuit-cents metres i supera un desnivell màxim del 22%. Una vegada al nucli de Gelida, deixeu que les cames us portin pels carrers d'aquesta població envoltada de vinyes. Sobretot, però, cal pujar al castell, situat al capdamunt d'un penya-segat.

Les seves parets sumen més d'un mil·lenni d'història —la primera referència que se'n té és del 963—, i des d'aquí es domina visualment el poble i el curs baix del riu Anoia, com també l'entrada a la plana del Penedès. Si voleu fer una visita encara més completa, sapigheu que al Centre d'Interpretació del Castell s'ofereixen serveis com visites comentades a la construcció i a l'exposició permanent del Centre, i també rutes per conèixer altres elements patrimonials de Gelida, com ara els edificis modernistes.

■ *Xavi Amat*

Perspectivas
que cambian
tu forma
de pensar.

Museo Nacional Centro
de Arte Reina Sofía,
Madrid.

COMUNIDAD DE
MADRID.
VUELVE
A CONOCERME.

turismomadrid.es
f t i @turismomadrid

Roca Barcelona Gallery

EXPOSICIÓ / EXPOSICIÓN / EXHIBITION

GRATACELS | DE FUSTA

28.02 -
25.05

Visions verticals
per a les ciutats
del futur

Entrada / Entrada / Free
lliure / libre / entrance

Organitza:

Roca